Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 12 (779)

23 – 27 березня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

Американська броня для української армії

3 стор.

Офицер ФСБ, который стал украинским Киборгом:

“В аэропорту со стороны “Новороссии” воевал мой друг детства. Я стал для него главной мишенью”

4,9 стор.

Армія героїв

Чотирьом військовим командирам присвоєно звання Героя України

2 стор.

Аеродромний вишкіл майбутніх льотчиків

На Харківщині, на Чугуївському військовому аеродромі, курсанти четвертого випускного курсу льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба в рамках цьогорічної льотної практики приступили до виконання польотів. Вдосконалення спеціальних навичок відбувається на військових літаках типу Л-39 “Альбатрос”, Ан-26 та вертольотах Мі-8МТ.

Напередодні близько 90 хлопців успішно пройшли курс наземної та тренажної підготовок, виконали по два стрибки з парашутом та були допущені льотчиками-інструкторами навчально-авіаційної бригади до відпрацювання повітряних завдань. Протягом наступних п’яти місяців “кожедубівці” спочатку відновлять втрачені льотні навички із військовими наставниками, потім виконають необхідний мінімум вивізної програми і у фіналі запишуть на свої рахунки десятки годин самостійних польотів.

2 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Чотирьом військовим командирам присвоєно звання Героя України

Президент Петро Порошенко присвоїв звання Героя України чотирьом військовим командирам, які виявили мужність, героїзм, високий рівень професіоналізму, відстоюючи суверенітет, територіальну цілісність та незалежність України. Глава держави вручив ордени "Золота Зірка" на зустрічі з командирами бригад та батальйонів Збройних Сил України, що відбулася у Національному університеті оборони імені Черняховського. Президент заявив, що найкращі бойові командири мають призначатися на керівні посади у Збройних Силах.

– Треба змінили тактику призначення командирів – проявиш себе в бою, підеш на вищі посади. Тільки ті командири, які пройшли з бійцями випробування на полі бою, заслуговують бути командирами, – наголосив Президент. За словами Верховного Головнокомандувача, "той соціальний ліфт, про який вже давно говорять "на гражданці", має бути запроваджено і у Збройних Силах. Найкращі мають отримувати найвищі посади".

Глава держави відзначив, що вже вісім командирів бригад призначено на вищі посади у Збройних Силах. Зокрема, Герой України полковник Михайло Забродський призначений командувачем Високомобільних десантних військ, командир 25-ї окремої повітрянодесантної бригади полковник Юрій Содоль – першим заступником командувача Високомобільних десантних військ. Командир 24-ї окремої механізованої бригади полковник Олександр Павлюк призначений начальником штабу – першим заступником командувача військ оперативного командування "Захід".

Крім цього, п'ять командирів батальйонів призначено на посади командирів бригад, шістнадцять – на посади заступників командирів бригад, 22 заступники командирів батальйонів призначено на посади командирів батальйонів тощо.

– Вірю, що саме така кадрова політика стане запорукою виведення Збройних Сил на новий якісний рівень, – заявив Глава держави.

Найвищу нагороду країни – орден "Золота Зірка" з рук Верховного Головнокомандувача отримав командир 15-го окремого гірсько-піхотного батальйону 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади оперативного командування "Північ" Сухопутних військ Збройних Сил Василь Зубанич. Підполковник у зоні бойових дій перебуває з травня 2014 року, зокрема брав участь у боях за Луганський аеропорт та Дебальцеве. Рішення комбата сприяли успішному виконанню поставлених завдань підрозділами в районі проведення АТО. Під час прориву в складі штурмової групи в Луганський аеропорт для забезпечення відходу підрозділів з оточення отримав осколкове та вогнепальне поранення, однак відмовився від госпіталізації та продовжував управління діями підрозділу. З листопада 2014 року виконує завдання на Дебальцевському напрямку.

Званням Героя України та орденом "Золота Зірка" також нагороджено командира механізованого батальйону 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС Сергія Собка. 27 липня 2014 року батальйонна тактична група під керівництвом підполковника взяла стратегічний плацдарм Саур-Могила. Протягом липня-вересня підрозділ виконував завдання на території Луганської області і показав приклад мужності та професіоналізму.

Найвищу державну нагороду також вручено командиру 13-го окремого аеромобільного батальйону 95-ї окремої аеромобільної бригади Олександру Порхуну. Під час проведення АТО майор приймав виважені та рішучі рішення у критичні моменти бою. 29 липня штурмова група під керівництвом офіцера взяла під контроль та утримувала Саур-Могилу, що в подальшому позитивно вплинуло на хід операції з найменшими втратами серед особового складу та техніки. В ході операції військовослужбовець отримав контузію III ступеня, але продовжував виконувати поставлені завдання.

Звання Героя України та орден "Золота Зірка" вручено командиру механізованої роти механізованого батальйону 30-ї окремої механізованої бригади 8-го армійського корпусу Володимиру Гринюку. Підпорядкований підрозділ офіцеру знищив велику кількість бронетехніки та живої сили незаконних збройних формувань. 10-11 лютого під час зачистки населеного пункту Логвінове завдяки сміливості та блискавичним рішучим діям офіцера штурмова група захопила частину населеного пункту, при цьому особисто офіцер знищив 3 одиниці бронетехніки та до 30 бойовиків. Під час проведення операції отримав поранення, але продовжив керувати зведеним підрозділом.

Глава держави також вручив ордени Богдана Хмельницького.

Аеродромний вишкіл майбутніх льотчиків

З першими цьогорічними польотами своїх підлеглих привітав тимчасово виконуючий обов'язки начальника університету військовий льотчик 1-го класу генерал-майор Андрій Алімпієв:

– На цьому аеродромі колись ставав на крило овіяний світовою славою Іван Кожедуб, три десятки космонавтів та сотні Героїв Радянського Союзу. Відчуйте згадані фахові надбання та своєю важкою працею постарайтеся примножити їх. Незабаром наші

випускники стануть повітряними бійцями, замінять нинішнє покоління офіцерів Збройних Сил України на бойових постах. Тому бажаю професійного зростання та успіхів у роботі щодо підкорення небес, – зауважив генерал.

За словами командування видового вузу, планується, що цього року кожен курсант випускного курсу проведе у небі по 70-100 годин у залежності від напрямків підготовки. Вправи та завдання на простий пілотаж відпрацьовуватимуться у діапазоні висот від 20 до 4000 метрів. При цьому, навчальний процес на аеродромі постійно корегуватиметься з урахуванням досвіду участі наших військ у проведенні антитерористичної операції та миротворчих операцій.

В числі без п'яти хвилин офіцерів – і курсант Ігор Соболєв, який зараз вдосконалює свою майстерність за штурвалом вертольоту Мі-8МТ.

– Я є продовжувачем військової династії у третьому поколінні. За час навчання усією душею полюбив небо. Тому на перший цього року політ чекав із нетерпінням. До речі, моїми наставниками стали офіцери, які брали участь у відновленні миру на Донбасі. До їхніх слушних порад я завжди прислуховуюся. Адже, авторитетна думка учасників бойових дій допоможе скоріше піднятися на висоту професіоналізму, — розповів курсант Ігор Соболєв.

На завершення аеродромного навчання наприкінці цього літа випускники складуть державний іспит із льотної підготовки та повернуться до пунктів постійної дислокації. Ритуал вручення дипломів молодим льотчикам заплановано на кінець вересня 2015 року.

Дмитро Горбунов. м.Харків.
Фото автора.

Зв'язківці знову у полях

З 20 березня в окремому полку зв'язку Повітряних Сил Збройних Сил України, що дислокується в місті Вінниця, відповідно до плану бойової підготовки триває польовий вихід.

Протягом трьох тижнів в умовах, максимально наближених до бойових, військовослужбовці-зв'язківці відпрацьовуватимуть ряд завдань. Захід проводиться в кілька етапів, які включатимуть марш у складі колони в обидва боки, розгортання, складання заліків та нормативів з різних військових дисциплін, а також тактико-спеціальні заняття.

– Порядок дій кожного військовослужбовця відпрацьовується індивідуально, у складі екіпажу, взводу, роти з виконанням різного роду нормативів, – зазначив начальник польового вузла зв'язку підполковник Володимир Цимбалюк. – Для того щоб особовий склад міг якісно працювати на штатній техніці, ми поетапно відпрацьовуємо визначені навчальні завдання, а виконання нормативів відбувається від простого до складного з метою доведення дій зв'язківців до автоматизму. Загалом це дозволить підвищити рівень бойової злагодженості екіпажів та підрозділів, а також їх готовність до виконання завдань за призначенням.

За його словами, будні військових зв'язківців – це постійні навчання, щоденні чергування, та використання складного обладнання і передача даних. І в мирний, і у воєнний час, їх основним завданням є забезпечення надійним та постійним зв'язком органів військового управління.

Варто також зазначити, що окремі екіпажі, які виконували завдання в зоні проведення антитерористичної операції, нині беруть активну участь у навчанні, передаючи бойовий досвід товаришам по службі. Начальник апаратної відділу телефонного зв'язку центру телекомунікацій польового вузла зв'язку старший прапорщик Юрій Шинкарьов є одним з таких військовослужбовців, який ділиться бойовим досвідом з побратимами. За його плечима вже три ротації, і зараз він готується до четвертої.

– Досвід, здобутий мною у зоні бойових дій, є унікальним, – говорить Юрій. – Тому своїм товаришам я намагаюсь розповісти та показати якнайбільше. Адже кожен з них повинен бути готовим до будь-якого розвитку подій.

Владислав Дем'яненко.
"Крила України".
Фото автора.

МІЖНАРОДНА ДОПОМОГА

Американська броня для української армії

Президент України зустрів перший літак ВПС США з американськими броньованими авто.

У міжнародному аеропорту "Бориспіль" Президент Петро Порошенко зустрів літак Військово-повітряних сил США з першою партією американських броньованих автомобілів.

Автомобілі HMMWV надійшли відповідно до рішення США про передачу Україні оборонних засобів. Всього прибули 10 автомобілів з посиленою бронею, 8 з яких після оснащення озброєнням українського виробництва будуть направлені в підрозділи Високомобільних десантних військ, 2 – спеціальним підрозділам Служби безпеки України. Президент передав командирам підрозділів сертифікати на вказані автомобілі.

Загалом США планують поставити 230 автомобілів HMMWV, з них 30 – з посиленою бронею. Очікується, що ще дві партії по 10 машин з посиленою бронею прибудуть в Україну до квітня, а решта 200 автомобілів – протягом 45 днів.

Глава держави під час церемонії зустрічі зазначив, що надання цієї техніки засвідчило реальну підтримку України з боку США у боротьбі за територіальну цілісність та суверенітет. "Всебічний діалог між Києвом і Вашингтоном та надання Сполученими Штатами підтримки Україні є справжнім, реальним підтвердженням стратегічного партнерства між нашими країнами", – наголосив Президент.

Петро Порошенко подякував американській стороні та всім, хто був причетний до відправлення та отримання вантажу, за оперативну роботу, яка дозволить зберегти життя українським військовим. "Від імені народу України хочу подякувати Сполученим Штатам Америки за послідовну та тверду позицію стосовно врегулювання конфлікту на Донбасі. За визнання Російської Федерації країною, яка здійснює агресію проти України. За ініціативність та наполегливість у питанні санкцій. За солідарність з нами і за лідерство в напрацюванні та реалізації єдиної, солідарної позиції всього євроатлантичного товариства", – сказав Глава держави.

"Ми твердо тримаємо курс на політико-дипломатичне врегулювання міждержавного конфлікту на Донбасі. Але супротивник постійними порушеннями режиму припинення вогню спонукає нас до активізації наших зусиль зі зміцнення обороноздатності. Проте наші ресурси залишаються обмеженими. Тому військово-технічна допомога, яку надають Україні Сполучені Штати Америки, інші країни, є вчасною та вкрай необхідною", – наголосив Глава держави.

Президент висловив сподівання, що ці автомобілі забезпечать надійний захист наших військових і підвищення їхньої бойової спроможності. "Переконаний, що українські офіцери та солдати з максимальною ефективністю застосують цю техніку під час виконання завдань", – сказав Петро Порошенко.

Він зазначив, що це не перша техніка, надана США. На фронті вже використовуються сучасні засоби цифрового захищеного зв'язку, радари контрбатарейної боротьби, прилади нічного бачення, роботизовані системи розмінування, медичне обладнання.

Президент оглянув автомобілі, а також бойовий модуль українського виробництва, яким буде доукомплектовано машини. Випробувавши один з джипів, Петро Порошенко зазначив: "За кермом я побачив, що це надзвичайно ефективна потужна бойова машина, яку сьогодні чекають в українському війську".

Автомобілі HMMWV або Humvee – високорухомий багатоцільовий колісний транспортний засіб. Цивільний варіант цього автомобіля називають Hummer ("Хаммер").

Шлях до НАТО після реалізації реформ

"Після того, коли ми проведемо реформи, народ України повинен на референдумі визначитися щодо членства України в Альянсі. І Альянс повинен поповнитися ще одним членом, який разом з вільним світом захищає свободу і демократію від агресорів", – наголосив Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк на третьому Київському безпековому форумі для молоді, організованому Фондом "Відкрий Україну".

"Саме через те, що в 2008 році Україні в Бухаресті не дали можливості підписати План дій щодо членства України в НАТО, саме через те, що російська військова агресія проти Грузії не отримала адекватної відповіді, через те, що протягом останнього десятиліття Альянс і наші західні партнери були трішки сліпі й трішки глухі по відношенню до Росії і до мільярдів доларів, які витрачалися на російську оборону, ми втратили Крим і ми отримали російські війська і російські танки на території України. Ми втратили шість тисяч людських життів через імперські амбіції Росії та її вищого керівництва, яке ніяк не може усвідомити, що в світі треба навчитися жити мирно і свої внутрішні російські проблеми не можна вирішувати так само, як вирішував Радянський Союз – за рахунок зовнішньої агресії", – наголосив Глава Уряду.

Він зазначив, що послідовний в цьому питанні, й нагадав, що 2008 року як Голова Верховної Ради України ставив підпис під зверненням про приєднання до Плану дій щодо членства України в НАТО: "Зараз хочу підтвердити: вважаю, що Україна повинна стати частиною Євроатлантичної безпеки. Вважаю, що сьогодні Україна бореться за мир і безпеку у всій Європі, адже Росія загрожує Україні, Європейському Союзу, членам Альянсу. І неадекватна, агресивна мілітарна політика Росії є порушенням міжнародного права і порушенням міжнародного порядку".

Глава Уряду зазначив, що на Заході "не всі щасливі від такої позиції": "При всій повазі до наших партнерів, основа позиції повинна лежати в українському інтересі. На даному етапі наш інтерес – це сильна і модерна українська армія, якій треба допомогти. Ми захищаємо кордони Європейського Союзу від російської агресії".

Арсеній Яценюк наголосив, що зараз необхідно "зробити все для того, щоб не дати можливості російській агресії йти далі й, не зупиняючись, по тій програмі реформ, яка є в країні, пройти 2015 рік, стабілізувати фінансову систему": "За рахунок коштів міжнародних фінансових організацій ми зробили ін'єкцію, щоб запустити економічні механізми. 2016 рік я бачу роком першого зростання для країни".

Військова амуніція від чеської армії

25 березня військово-транспортний літак Збройних Сил Чеської Республіки доставив на військовий аеродром "Бориспіль" гуманітарну допомогу для Збройних Сил України. Одразу після прибуття та розвантаження літака, безпосередньо на військовому летовищі відбувся брифінг для представників ЗМІ за участю заступника Міністра оборони Чехії пана Даніела Коштовала.

– Сьогодні до України прибула перша частина гуманітарної допомоги від Міністерства оборони Чехії. Наразі йдеться про десять тисяч різних артикулів. Це, зокрема, спорядження, черевики з високим берцем, зимовий одяг, рюкзаки, намети тощо, – повідомив Даніел Коштовал. – Ми прибули в Україну також для того, аби продовжити перемовини з Міністерством оборони України. Маємо зрозуміти, як краще допомогти Україні в подальшому.

Із заступником Міністра оборони Чеської Республіки також прибули представники компаній та підприємств цієї країни, які представлятимуть військово-промисловий комплекс та візьмуть участь у запланованому форумі. Під час заходу планується провести низку перемовин та налагодити зв'язки між компаніями України та Чехії.

– Сьогоднішнє прибуття гуманітарної допомоги, а також проведення форуму є результатом інтенсивних консультацій, які відбувалися між Міністерствами оборони Чеської Республіки та України, – зазначив Даніел Коштовал. – Хочу висловити слова вдячності представникам Міноборони України за підготовку до проведення цього заходу у такий складний для України час.

За його словами, одним із завдань, яке вони ставили перед собою на час відбуття до України, є уточнення ситуації та потреб, які наразі є в українського оборонного відомства.

– Ми хочемо дізнатися про перелік засобів та обладнання, необхідного Україні. При цьому ми чітко розуміємо, що ця допомога є нагальною і має надійти вже найближчим часом. Також хочу підкреслити, що ми вважаємо Україну за свого партнера, тож маємо дбати про майбутнє цієї країни. Не забуваємо і про продовження політичного діалогу із Україною. Тому сьогодні зі мною також прибули представники парламенту Республіки Чехія, а також члени комітету у справах оборони, – додав Даніел Коштовал.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА

Восьме травня – День пам'яті та примирення

Своїм Указом від 24 березня 2015 року за №169 Президент України Петро Порошенко встановив День пам'яті та примирення.

Відтепер щороку 8 травня в Україні вшановуватиметься подвиг Українського народу, його визначний внесок у перемогу Антигітлерівської коаліції у Другій світовій війні та пам'ять про загиблих воїнів, жертв війни, воєнних злочинів, депортацій та злочинів проти людяності, скоєних у роки війни.

Також Президент доручив Кабінету Міністрів забезпечити проведення у Києві та інших населених пунктах урочистостей та меморіальних заходів, присвячених 70-й річниці Перемоги над нацизмом у Європі, Дню пам'яті та примирення і Дню Перемоги, які відзначаються 8 та 9 травня відповідно, а також 70-й річниці завершення Другої світової війни, яка відзначається 2 вересня 2015 року.

Крім того, Уряд має опрацювати питання щодо поліпшення умов життєзабезпечення ветеранів війни, насамперед учасників бойових дій, інвалідів і дітей війни та жертв нацистських переслідувань, а також щодо сприяння процесам консолідації суспільства, налагодження громадянського взаєморозуміння і примирення у питаннях національної історії.

Відповідно до Указу, передбачено випуск в обіг поштової марки і конверта, присвячених 70-й річниці Перемоги над нацизмом у Європі, та здійснення спецпогашення поштової марки, а також проведення урочистостей та меморіальних заходів, просвітницьких заходів, присвячених пам'ятним датам історичних подій Другої світової війни.

Варто зауважити, що 8 травня не буде вихідним днем. "Це день вшанування пам'яті, а 9 травня – залишається вихідним", – уточнив заступник Глави Адміністрації Президента Ростислав Павленко.

МІСІЯ ООН

Українські миротворці знайомились з особливостями служби в Конго

В ДР Конго з особовим складом 18-го окремого вертолітного загону, де командиром льотчик-снайпер полковник Володимир Колотило, представники Місії ООН провели курси роботи персоналу Місії ООН зі стабілізації, що діють при тренувальному центрі ООН.

На курси, які тривали протягом трьох днів, були залучені військовослужбовці загону зі знанням англійської мови. Заняття проходили у вигляді інформаційних лекцій, під час яких українських військових ознайомили із заходами Місії ООН зі стабілізації, завданнями, які стоять перед особовим складом 18-го окремого вертолітного загону, та особливостями служби в цій африканській країні.

Слід зауважити, що курси роботи персоналу Місії ООН зі стабілізації в ДР Конго, які діють при тренувальному центрі, проводяться представниками Місії постійно, щоразу з новим особовим складом, який прибуває для виконання завдань в цій країні.

Під час занять, які проводили військові і цивільні працівники Місії ООН, військовослужбовців українського національного контингенту ознайомили із особливостями служби в Демократичній Республіці Конго. До лекційних занять було залучено представників Місії ООН з різних сфер діяльності.

Так, офіцери по зв'язках з громадскістю та працівники відділу захисту дітей Місії розповіли про те, як повинні себе поводити військові, що виконують завдання зі зброєю в руках під час спілкування з місцевим населенням та дітьми. Офіцер Місії ООН тилової служби ознайомив українських військових із можливостями тилового забезпечення національних контингентів, які виконують завдання в цій африканській країні, а фахівець вибухотехнічної справи розповів про боєприпаси, міни та вибухонебезпечні предмети, що знаходять у землі або ж вилучають у місцевого населення. Також перед військовослужбовцями виступив офіцер військової поліції.

Як повідомив учасник курсів старший перекладач загону майор Павло Богуш, проведення таких ознайомчих лекцій для військовослужбовців українського національного контингенту є досить цікавим та корисним.

– Для новоприбулого особового складу, а тим більше для тих військовослужбовців, які в ДР Конго перебувають вперше, варто знати і про релігійні потреби та вподобання місцевого населення, і про політичну ситуацію в країні, тобто про всі особливості служби на африканському континенті, – наголосив офіцер.

Після завершення триденних лекцій українським військовослужбовцям було вручено сертифікати про завершення курсів роботи персоналу Місії ООН зі стабілізації в ДР Конго, які діють при тренувальному центрі.

Назар Волошин. ДР Конго.

НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

Авдіївка подає сигнал SOS

З Мінськими домовленостями не настала бажана "тиша" для жителів Авдіївки. Російсько-терористичні угруповання чи не щодня обстрілюють місто зі ствольної артилерії, танків і мінометів. Бойовики цілять не лише в позиції українських військових на околицях міста, а б'ють по лікарні, будинку культури, житлових кварталах.

Багато мешканців виїхали з Авдіївки. Та є чимало і тих, хто не може залишити місто. Щодня вони здригаються від кожного обстрілу бойовиків. Міна чи снаряд може прилетіти і вибухнути будь-якої миті в будь-якому місці. Разом зі снарядами, що вбивають одних та руйнують психічне здоров'я всіх інших, терористи присилають на телефони авдіївчан повідомлення такого змісту: "Сохраните свою жизнь и достоинство! Час расплаты с карателями еще придёт."

Ось така підла війна, в якій той, хто нищить людей, ще й обманює та залякує їх.

Українські військові, які захищають місто, кажуть – люди живуть "на межі". Їм терміново потрібна серйозна гуманітарна допомога та правдиве інформування про події в зоні проведення Антитерористичної операції. Сигнали українських телеканалів терористи блокують, натомість постійно "зомбують" їх російськими пропагандистськими новинами.

– Незважаючи на це, в місті багато людей, які відрізняють правду від брехні, – каже командир підрозділу десантників, що розташований поруч, – місцевим мешканцям ми допомагаємо всім, чим можемо. Нещодавно спеціально для містян привезли цистерну з питною водою та вантажівку з продуктами. Та робити це дуже часто ми не можемо. Наші запаси не безмежні, та й часу на цю роботу небагато.

В Авдіївці вже почали працювати офіцери групи цивільно-військового співробітництва. В місто вони привезли хліб, теплі речі, ковдри, продуктові набори.

– Для надання допомоги ми залучатимемо всіх наших друзів-волонтерів з усієї України, – розповідає керівник групи координації полковник Володимир Лямзін, – багато уваги приділимо інформаційній роботі. Люди мають знати правду про цю підступну неоголошену війну. Бойовики розв'язали її під приводом "звільнення" Донбасу. Натомість насправді знищують людей, які тут живуть, і все, що ці люди створили своєю важкою працею: заводи, шахти, інфраструктуру. Влітку минулого року українські військові звільнили Авдіївку від бандформувань. Військові діяли так, аби не завдати шкоди місту, будинкам, підприємствам, серед яких, до речі, і найбільший у Європі коксохімічний завод. А от російсько-терористичні війська вже неодноразово обстрілювали підприємство – гинули робітники, палали вогнем цехи заводу.

Допомогти авдіївчанам вже зголосилися волонтери і громадські організації. Невдовзі гуманітарна допомога буде доставлена в місто, що потерпає від регулярних обстрілів бойовиків.

Владислав Назаркевич. "Крила України".

Офицер ФСБ, который стал украинским Киборгом:

"В аэропорту со стороны "Новороссии" воевал мой друг детства. Я стал для него главной мишенью"

Илья Богданов прошел путь от офицера ФСБ до воина украинской армии. Он расстался с "жирной" должностью и зарплатой, от него отказалась родная мать, его друзья воюют за ДНР и ЛНР, Россия завела на него дело "об измене Родине" и подала в международный розыск... Мосты сожжены. Случаи перехода российских военных на нашу сторону – не единичны, но Илья стал первым сотрудником ФСБ, который открыто заявил о своем желании воевать на стороне Украины. Не так давно русский Киборг получил украинское гражданство. Правда, паспорт пока так и не забрал. Ведь постоянно находится на передовой. Он готов не спать, голодать, убивать, умереть за Украину, гражданином которой с недавних пор является.

Вся "вата" из меня вышла

Чтобы разрешить 26-летнему Илье воевать в АТО и уж тем более получить украинское гражданство, сотрудники СБУ тщательно проверили всю информацию о бывшем российском офицере. Оснований не верить ему не нашлось.

– В начале марта я узнал, что президент подписал указ о выдачи мне гражданства. Я – гражданин Украины! Горжусь этим. Мы вместе победили бюрократическую машину и еще раз показали Путину, что Украина – самостоятельная страна, и его ручонки коротки. Правда, за паспортом съездить не могу из-за сложившейся на фронте обстановки. Раньше я шутил, что ситуация является нестабильной, поэтому, если со мной что-то случится, ЛайфНьюз обязательно воспользуется этой ситуацией в пропагандистских целях. Они бы обязательно показали, что происходит с людьми, которые воюют за независимость Украины, и как неблагодарно с ними поступают.

Опыт борьбы с терроризмом Илья приобрел в Дагестане, где служил на боевой заставе. Сам он родом из города Владивосток. Перед отъездом в Украину служил там старшим лейтенантом Федеральной службы безопасности России, в следующем году должен был получать капитана.

– Но как можно жить в стране, в которой 24 часа в сутки с телеэкранов льется ложь? Действует не просто жесткая, а жесточайшая цензура. Я понимал, что за "лайк" ВКонтакте меня когда-нибудь посадят или выгонят с работы. Чтобы получить доступ к украинским популярным сайтам, приходится идти на разные хитрости, иногда даже переустанавливать браузеры… Бывшая советская пропаганда отдыхает. Глядя телевизор, у зрителя создается впечатление, что в России нет других проблем, кроме украинской. А тем временем страна летит под откос.

В Украину боец приехал в июле прошлого года. Это был зов сердца. На тот момент все друзья Ильи уже уехали воевать на Донбасс, правда, за ДНР и ЛНР.

– Других вариантов, в принципе, для меня не было. Если честно, то "путинский" режим я ненавижу с детства, считаю его абсолютно антинародным и "совковым". Люди не хотят развиваться, они живут прошлым веком, у них в голове – Советский Союз. Еще с 14 лет я являлся активным участником правого русского националистического движения. Поступая на службу в ФСБ, я заранее планировал себе роль пятой колонны, хотел получить определенные навыки для участия в революции в России и начинать действовать.

На самом деле, в ФСБ очень много таких, как я, очень много "пятой колонны", и все эти люди когда-нибудь обязательно выстрелят. У них у всех закипают в голове прогрессивные мысли. Еще и экономический кризис дает о себе знать. Когда случилась революция в Украине, я ее поддержал. В России я больше оставаться не мог. Я рвался в Украину еще во время Майдана, но физически не получалось приехать, да и морально на тот момент я еще не до конца был готов.

Закінчення на 9 стор.

ІНІЦІАТИВА

Харківські кадети дарять посмішки дітям Донбасу

На Харківщині за ініціативи вихованців Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус" в рамках благодійної акції "Дитяча посмішка" зібрано декілька сотень дитячих речей та іграшок для юних мешканців зони проведення АТО. Загальна вага гуманітарного вантажу склала понад 300 кілограмів.

– Харківські кадети не стоять осторонь проблем своїх однолітків із Донбасу. Страждання мирних громадян відображаються болем у їхніх патріотичних душах. Адже кадети – майбутні захисники Вітчизни. Подібні благородні справи ми проводимо доволі часто, й робота в цьому напрямку обов'язково продовжуватиметься, – зауважив начальник військово-навчального закладу генерал-майор Олексій Середа.

За словами командування Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою "Кадетський корпус", найбільшу активність щодо збору одягу та іграшок проявили наймолодші члени колективу – кадети-першокурсники.

В числі організаторів благодійної акції був і кадет першої роти Артем Кочергін.

– Я родом зі Львова і на Донбасі ніколи не був. Проте Україна єдина, і страждання луганців чи донеччан – це проблеми усього нашого народу. До цього регіону вирішив відправити декілька своїх светрів, куртку та спортивний одяг. Зараз я на повному державному забезпеченні і без цих речей зможу легко обійтися. Натомість, у зоні АТО зараз дуже важко. Тому й треба всіляко допомагати тим, хто волею долі залишився там, – пояснив кадет Артем Кочергін.

У деякі посилки юнаки у військових одностроях поклали листи із щирими побажаннями миру і спокою.

Вантаж вирішено доставити дітям в міста Щастя та Станиця Луганська. За перевезення взялися представники харківського осередку Всеукраїнського благодійного фонду "Єдина родина". Останні пообіцяли, що юні мешканці східного Донбасу якнайшвидше відчують реальну турботу з боку харківських кадетів.

Дмитро Горбунов. м.Харків.
Фото автора.

Погляди щодо тренажної підготовки авіаційних фахівців

Протягом останніх років в провідних країнах світу погляди на роль і місце тренажної підготовки в загальній системі навчання особового складу суттєво змінилися. Тренажна підготовка зараз, як ніколи, в силу об'єктивних причин стає обов'язковим атрибутом в професійній підготовці всіх категорій авіаційних спеціалістів. Свої технічні засоби тренажної підготовки повинні мати не тільки льотні екіпажі, але й інженерно-технічний склад, особи бойових розрахунків пунктів управління, груп керівництва польотами, керівний склад з'єднань і частин.

Питання про доцільність сучасних тренажерів в системі підготовки авіаційних фахівців принципово ні в кого не викликає сумнівів. Якщо говорити про льотні тренажери, то виникають питання щодо ступеня адекватності роботи на цьому тренажері і виконання реального польоту на визначеному типі літака, дій льотчика в кабіні літака, роботи всіх бортових систем, силової установки, відображення закабінної обстановки (систем візуалізації).

Про це можна багато сперечатися, мати свою точку зору. Скептики можуть сказати, що реальний політ на літаку ні яким тренажером замінити не можна. І це правильно. Ми не збираємося це робити, а тільки намагаємося на основі досягнень сучасних технологій, програмно-математичного забезпечення, швидкодіючих комп'ютерних систем, високотехнічних візуальних систем створити тренажери, що відповідають сучасним вимогам. Навчання на таких тренажерах дозволяє зменшити витрати на підготовку льотного складу, підняти рівень їх теоретичних знань і практичних навичок, зберегти ресурс літаків, скоротити витрати на обслуговування авіаційної системи, більш ефективно використовувати виділені кошти із бюджету, формувати нові підходи в тактичній підготовці, відійти від шаблона. Крім того, такі сучасні тренажери, за оцінками зарубіжних фахівців, дають можливість на 30 – 40% підвищити рівень безпеки польотів за рахунок зниження впливу "людського фактора", особливо на критичних режимах.

Протягом останніх років в авіації Повітряних Сил ЗС України гостро стоїть питання із забезпеченням частин авіаційним пальним, продовженням ресурсу літаків, двигунів, підготовкою висококваліфікованих спеціалістів. Причиною цього є недостатнє фінансування бюджетних програм. На жаль, в найближчі роки це питання буде ще гостро стояти, тому виникає ряд питань в цих обставинах:

– як готувати і підтримувати навички льотного складу, авіаційних спеціалістів в системі обслуговування авіаційних комплексів в умовах обмеженого фінансування;

– яким чином виконувати завдання в системі протиповітряної оборони держави, вирішувати численні завдання, покладені на авіацію ПС ЗС.

В цей складний час необхідно шукати нові підходи, щодо підтримання професійних навичок льотного складу. Крім того, доцільно провести перегляд положень курсів бойової підготовки родів авіації із урахуванням наявності сучасних тренажерів в частинах без зниження рівня безпеки польотів.

Аналіз стану тренажної підготовки в авіаційних частинах показує, що значна кількість авіаційних тренажерів, які є в штатах частин, застарілі та знаходяться в непрацездатному стані. А наробіток деяких зразків перевищив нормативні показники в 2-3 рази (тим більше, що ці тренажери належать до другого та третього поколінь). В деяких частинах льотний склад взагалі не має можливості тренуватися через відсутність тренажерів. Тому можна сказати, що тренажна підготовка здебільшого обмежується тренажами в кабінах літаків. А це – варіант 30-х років минулого століття.

Виникає питання: "Чому в першу чергу йдеться про підготовку льотного складу?" Льотний екіпаж є головним стрижнем при виконанні бойових завдань. Від результату його дій залежить виконання поставленого завдання. І якщо воно не виконане, то всі зусилля інженерно-технічного складу, груп керівництва польотами, спеціалістів тилу і зв'язку, всі матеріальні витрати будуть марними.

За оцінками фахівців західних країн, вартість підготовки одного льотчика до рівня першого класу коштує близько 25 мільйонів доларів. Тому в передових країнах тренажній підготовці надається велике значення. Так, в США льотчик тактичної авіації при річному нальоті близько 200 годин повинен мати "наліт" на тренажері від 200 до 600 годин залежно від рівня підготовки. І це пунктуально виконується.

В наших авіаційних частинах склалась непроста ситуація:

– обмежене фінансування призвело до значного зменшення нальоту і рівня бойової підготовки екіпажів, падіння справності авіаційної техніки, морально "старіння" авіаційних комплексів;

– методика льотної підготовки не відповідає реальним потребам сьогодення, навчання йде за старим принципом "роби як я", а нальоту немає, отже, немає й прикладу. Під загрозою методика підготовки льотного складу, інструкторів, а це вже дуже серйозно!

– у авіаційних частинах мало підготовлених в повному обсязі командирів ланок, ескадрилей. Залишилися підполковники, полковники та деякі генерали, що мають досвід тактичної підготовки, але і їхній "льотний ресурс" залишається, прогнозовано, на 3-5 років;

– підготовка молодих льотчиків здійснюється не в повному обсязі, не кращий стан із підготовкою інженерно-технічних спеціалістів;

– особовий склад в частинах втрачає професійну направленість, стимул на льотну роботу та всебічне забезпечення польотів.

В цій ситуації серйозним помічником для авіації могли би бути сучасні авіаційні тренажери четвертого та п'ятого поколінь та навчально-тренувальні комплекси (НТК). Розвиток сучасних комп'ютерних технологій дозволяє успішно вирішувати на таких тренажерах до 90% завдань техніки пілотування, бойового застосування. Вони забезпечують високий рівень адекватності моделей руху літака на землі і в повітрі, реалістичність візуальних ефектів, які використовуються в реальних польотах в будь-який час доби, в різних погодних умовах, на тактичному фоні реальних районів місцевості, створених на основі електронних карт.

Такі тренажери обладнані ефективними засобами об'єктивного контролю дій льотчика. Використовуючи систему документування та відтворення реального польоту на тренажері, за матеріалами об'єктивного контролю виконаного польотного завдання льотчиком, вдається підвищити рівень безпеки польотів.

Крім того, такі тренажери мають ряд переваг в порівнянні з тренажерами радянських часів:

скорочення загальної площі під тренажер в 4-5 разів;

економію електроенергії – в 5-8 разів;

зменшення кількості обслуговуючого персоналу – в 2-3 рази;

збільшення наробітку на відмову і тим самим збільшення пропускної здатності тренажера – більше ніж в 2-3 рази.

Дуже часто ми звикаємо до добрих побажань, намірів, але потім вони залишаються не реалізованими, тому що знаходяться причини відтермінувати їх реалізацію, а іноді і через брак докладених зусиль відповідними посадовими особами.

Сьогодні такі сучасні тренажери можна закупити за кордоном за великі кошти. Первинна вартість одного приблизно дорівнює вартості літака. При цьому можна виготовити їх в Україні набагато дешевше, а за якістю навіть кращою ніж у наших сусідів.

Так, львівське підприємство "МАРКЕТ-МАТС" пропонує сучасні авіаційні тренажери і готове постачати їх в авіаційні частини Повітряних Сил, Сухопутних військ ЗС України, Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, Центр бойової підготовки. Протягом останніх шести років підприємством введено в експлуатацію п'ять авіатренажерів для льотчиків літаків МіГ-29, Л-39 відповідно КТС-21м, ТКС-Л39, які пройшли всі визначені процедури перевірки, державні випробовування і успішно експлуатуються як в Україні, так і за кордоном. "МАРКЕТ-МАТС" готове, при потребі, розробити і постачати тренажери для літаків Су-25, Су-27, Су-24М і Ан-70.

Хотілось підкреслити, що робота в цьому напрямку потребує багато часу і знань, підбір наукових фахівців, великих зусиль колективу і, звичайно, значних коштів. Сьогодні таку діяльність можна вести тільки в кооперації з іншими підприємствами, науковими закладами як на Україні, так і за кордоном. Якщо сьогодні цей напрямок роботи не підтримати, то завтра ми можемо позбутися наукового та промислового потенціалу тренажеробудування, а держава може залишитися без вітчизняних тренажерів і змушена буде купувати їх за кордоном за великі кошти.

На наш погляд, для подальшого розвитку вітчизняного тренажеробудування необхідно вирішити ряд проблем на рівні державних структур в тому числі і Міністерства оборони України:

1. Провести роботи щодо розробки (модернізації наявних) тренажерів основних типів літаків, які планується мати на озброєнні до 2020 – 2025 років і далі.

2. Відкрити на період 2015 – 2020 років дослідно-конструкторські роботи щодо розробки тренажерів для модернізованих літаків Су-25, Су-27, Су-24М, Ан-70.

3. Об'єднати зусилля наукового потенціалу військових, цивільних ВНЗ, державних та приватних підприємств, які працюють на оборонне замовлення.

4. На рівні Міністерства оборони України відпрацювати перспективну програму щодо створення тренажних комплексів для всіх видів ЗС України, із виділенням окремої кошторисної статті.

5. Розробити та затвердити вимоги до авіатренажерів з урахуванням міжнародних стандартів та їх кваліфікаційного рівня.

Ми не беремося стверджувати, що цей напрямок відразу ж поставить авіацію "на крило". Він дасть змогу підтримати професійні навички, навчання льотного складу, особливо того, який немає можливості налітати достатню кількість годин на бойових літаках.

Прикладом цього є відгуки льотного складу авіаційних частин, ХУПСу. Всі льотчики відзначають, що такі тренажери, на яких можна виконувати всі елементи простого, складного та вищого пілотажу, відпрацьовувати бойове застосування по повітряних та наземних (морських) цілях, повинні бути в частинах. Льотчики мають змогу відпрацьовувати дії в особливих випадках в польоті, мають змогу "зазирнути" в область критичних режимів і правильно діяти при виході з них під керівництвом інструктора, що дозволяє підвищити рівень безпеки польотів. Виконання вправ у складі пари на групову злітаність над реальними районами дає змогу швидше оволодіти цим складним видом підготовки. В умовах проведення АТО, використання подібних тренажерів дозволяє льотному складу досконало підготуватися до чергового бойового вильоту по реальній цілі.

Все це дає змогу ефективно використовувати ресурси, що виділяються сьогодні на підготовку в частинах, відпрацьовувати нові прийоми ведення повітряного бою, атак наземних (морських) цілей.

До речі, хотілося б почути пропозиції фахівців, які б поділилися своїми думками з цієї теми, обговорити наявні проблеми на сторінках нашої газети.

Начальник авіаційно-технічного департаменту ТзОВ "МАРКЕТ-МАТС" Юрій Синенко.

Батькам загиблого офіцера вручили синову нагороду

За особисту мужність і високий професіоналізм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, Указом Президента України від 26 лютого № 109/2015 героя АТО з Вінниччини старшого лейтенанта Бенеру Івана Івановича нагороджено орденом "За мужність" III ступеня (посмертно).

21 березня у селі Чукові Немирівського району, що на Вінниччині, орден вручили родині загиблого в зоні АТО офіцера.

Вшанувати пам'ять старшого лейтенанта Івана Бенери та віддати шану родині героя до села Чукова прибули заступник командувача Повітряних Сил по роботі з особовим складом – начальник управління по роботі з особовим складом Командування Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Грунтковський, народний депутат України, військовий льотчик 1-го класу, командир 204-ї бригади тактичної авіації Повітряних Сил ЗС України полковник Юлій Мамчур, командир зведеного загону Повітряних Сил, який обороняв на той час Авдіївку, полковник В'ячеслав Засенко, сільський голова Володимир Кальницький, бойові побратими, громадськість села Чукова.

Старший лейтенант Іван Бенера загинув 2 грудня 2014 року, потрапивши під мінометний обстріл під Авдіївкою. Міна упала за метр від його ніг.

Іван Бенера був одним з тих, хто захищав аеродром Бельбек 22 березня, коли його захоплювали озброєні російські військові. Після того, як військову частину в Криму було передислоковано на материкову частину України, він продовжив службу в Миколаєві. А уже на початку листопада написав рапорт добровольцем в АТО. До ротації не дожив чотири дні. Іван був дуже доброю дитиною й опорою для своїх батьків. Не цурався жодної роботи. Це велика втрата не лише для його рідних, а й для Повітряних Сил Збройних Сил України.

Герой АТО старший лейтенант Іван Бенера похований 4 грудня на сільському кладовищі поруч з іншим славетним вінничанином – Героєм Соціалістичної Праці та фронтовиком Федором Собітком.

Цей день у Немирові було оголошено Днем жалоби за загиблим військовослужбовцем. У нього залишилися батьки та дружина.

В останню путь провели військового журналіста

25 березня з військовими почестями провели в останню путь українського героя, військового журналіста капітан-лейтенанта Дмитра Лабуткіна.

Ця війна для Дмитра розпочалася раніше, ніж для багатьох військовослужбовців. Офіцер, не зрадивши Військовій присязі Українському народові, вийшов з окупованого Криму на материкову Україну.

Пізніше військовий журналіст сумлінно та відповідально виконував свої обов'язки в зоні проведення АТО. Йому дістався найважчий на той момент напрямок – Дебальцевський, де проросійські налаштовані терористичні війська завдали найсильнішого удару. Та капітан-лейтенант Дмитро Лабуткін разом з іншими військовослужбовцями до останнього подиху героїчно захищав свою землю...

Героя поховали у селі Білокриниця, Тернопільської області.

Пам'ять про мужнього українського військовослужбовця капітан-лейтенанта Дмитра Лабуткіна навічно закарбована у наших серцях.

Військові сапери розміновують територію населених пунктів Донеччини

Українські сапери підрозділів сил АТО проводять роботи з розмінування території населених пунктів, які розташовані на лінії розмежування.

Так, у селищі Комінтернове військові сапери-захисники Маріуполя знешкодили декілька мінометних мін на дорогах, чотири танкові снаряди, протитанкові постріли та два реактивні снаряди РСЗВ "Ураган".

– Житлові квартали цього населеного пункту постійно знаходилися під вогнем незаконних збройних формувань. Тут знайдено багато нерозірваних боєприпасів та вибухонебезпечних предметів. Фахівці групи розмінування виконали всі поставлені завдання. Велику роботу проведено поблизу місцевої школи та дитячого садка, – розповів керівник групи оперативного забезпечення сектору АТО.

Прес-офіцер сектору.

"Студент", який обороняє "Будинок Павлова"

"Дім Павлова" в Авдіївці – це одна із крайніх позицій сил АТО. Понівечений артилерійськими обстрілами із Спартака і Ясинуватої будинок спочатку спорожнів, а згодом став важливим оборонним форпостом міста. Серед бійців, які стримують ворожі сили на цьому напрямку, – Кір Мінін. Він солдат 20-го окремого мотопіхотного батальйону.

До війни Кір був студентом, навчався на денній формі у Придніпровській академії будівництва та архітектури на технологабудівельника. За це друзі на війні дали йому позивний "Студент". В січні йому виповнилося 23 роки. За цей рік він пережив більше, ніж за попередні 22.

– Ще до навчання в академії я пройшов строкову службу в 25-й окремій повітрянодесантній бригаді. А у нас, десантників, девіз – ніхто, крім нас. Тому взяв академвідпустку на стаціонарі і пішов до війська по мобілізації. Родичі хвилюються, але сприйняли моє рішення нормально. Вони розуміють, що я зараз потрібний тут. Сьогодні я солдат і захищаю свою українську землю. Війна закінчиться, і вже будівельником я відбудовуватиму цей регіон, – поділився планами Кір.

Під час першого бойового завдання 20-й окремий мотопіхотний батальйон звільняв від російсько-терористичних угруповань Мар'їнку і Красногорівку. Тоді як пригадує "Студент", командир дуже добре спланував операцію. Фактично без втрат наші воїни витіснили бойовиків із обладнаних укриттів.

А в Красногорівці люди вітали українські війська з обіймами і радістю. Один чоловік, що тоді зустрічав мотопіхотинців, сказав, що не солодко їм жилося під терористами. А пізніше до батальйону надійшов лист-подяка з Красногорівки, під яким вдячні мешканці поставили свої підписи.

– Потім була ротація, відновлення боєздатності і знову АТО. Ми одразу зайняли позиції в Авдіївці і вже понад три місяці тримаємося тут. Зараз обстрілюють не так інтенсивно, як раніше, але дуже провокаційно, більш схоже на "прощупування", – додав боєць.

Кір каже, що противник по кілька разів на добу підходить на дистанцію ураження стрілецькою зброєю і починає обстрілювати українських бійців. Періодично тут бувають танкові атаки, накривають із самохідних артсистем. А мінометний вогонь наші хлопці вже сприймають як звичайне повсякдення.

Між будинками де-не-де лежать снаряди, що не розірвалися. В деяких будівлях позаду "Будинка Павлова" живуть люди, яким нікуди виїхати. Вони здебільшого ходять тими стежками, що й військові, бо знають, що це перевірений і безпечний шлях. На запитання як до військових ставляться місцеві, Кір відповів, що люди тут є різні, але більшість розуміє, звідки по них стріляють.

Ця війна дуже змінила погляди молодої людини на життя. Якщо раніше, під час строкової, він марив дембелем та родиною, то зараз увага зовсім на іншому.

– Поки ми тут, зібрані разом, наші думки націлені як виконати бойове завдання і вижити. А вже потім – про дім", – закінчив розповідь Кір Мінін.

А ще в АТО у Кіра відкрився талант поета. Цей вірш – крик душі воїна, який хоче миру:

И суеты огонь вокруг тут вьётся,
Как вьётся пламя на войне...
Моя любовь, надеюсь, не порвётся
В глухих объятьях этой тишины.
Надеюсь в поле, тут донбасском,
я не слягу.
Хочу пожить ещё в этой стране.
Хочу любить я, жить
И на рассвете просыпаться
я в мирном доме, а не в окопе
на войне.
Любимой голос
чтобы рядом слышать,
а не в промозглой трубке, в тишине.
Боюсь, что вдруг война
её коснётся,
Боюсь, что в дом война придёт
родной.
Хочу я видеть близких и знакомых.
Её хочу я утром обнимать.
И вместе с нею в тёплом
нашем доме
Дочурку на ночь пелинать.
Друзей хочу я видеть в пабе,
и в веселье, а не на обелисках
образа.
Но все мечты лишь тут, внутри
меня осели.
Всё потому, что в дом
пришла война.

Олександр Гайн.

Крок вперед у підготовці авіаторів

Сьогодні в арміях усіх розвинутих країн світу приділяється значна увага підготовці льотних кадрів – основі сучасного війська. За цим напрямком рухаються і військові реформи в Україні.

Єдиним вищим навчальним закладом у Збройних Силах України, де відбувається підготовка авіаційних фахівців, є Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба.

З кожним роком льотний факультет ХУПСу вдосконалюється та вбирає в себе новітні програми підготовки льотних кадрів для Збройних Сил України. Це підтверджується лише схвальними відгуками про його випускників.

Досвід ведення бойових дій яскраво свідчить про необхідність пошуку і впровадження нових принципів та відродження вже випробуваних методів навчання особового складу.

Так, зокрема, проводиться удосконалення навчання курсантів за спеціалізацією "бойове управління польотами авіації". Починаючи з середини 90-х років минулого століття, професійна підготовка курсантів цієї спеціалізації була суттєво скорочена, а саме тренувальні стрибки з парашутом і ознайомлювальні польоти на фізіологічні відчуття не проводилися більше 20-ти років та фактично втрачено напрям підготовки курсантів як передових авіанавідників.

Тому в 2014 році було прийнято рішення при виконанні польотів на підвищення класної кваліфікації інструкторського складу передбачити виконання ознайомлювальних польотів з курсантами у складі екіпажу на навчальному літаку Л-39 "Альбатрос". Це дасть курсантам можливість відчути фізіологічний вплив навколишнього середовища на льотчика при виконанні бойового застосування по повітряних та наземних цілях, побудові ним маневру при заході на посадку і одночасно усвідомити складний та відповідальний процес роботи групи керівництва польотами.

Слід додати, що перед польотами майбутні офіцери бойового управління проходять лікарську комісію, тренажну підготовку, вивчають системи та обладнання літака, складають заліки та виконують стрибки з парашутом.

– Завдяки проведеній кропіткій праці вже в цьому році курсанти виконали тренувальні стрибки з парашутом та польоти у складі екіпажу по колу, в зону на простий і складний пілотаж, за маршрутом з відпрацюванням елементів навігації, на перехоплення повітряних та атаку наземних цілей, – розповів начальник льотного факультету льотчик I класу полковник Валерій Єрошенко. – Ці зміни у навчальному процесі дозволять нашим випускникам у подальшій роботі вийти на новий рівень управління діями винищувальної авіації, оскільки вони будуть розуміти, що відбувається в повітрі.

В плані підготовки курсантів ОБУ як передових авіанавідників хочеться відзначити, що з 2013 року поновлено теоретичну підготовку курсантів (з польовим виходом на місцевість), а з 2014 року реалізована і практична підготовка курсантів з виконанням візуальних наведень літальних апаратів на наземні цілі.

Ці досягнення великою мірою залежать і від педагогічних працівників факультету, які мають великий практичний досвід з експлуатації авіаційної техніки, значний досвід служби у військах на посадах авіаційних фахівців та достатні навики педагогічної діяльності.

Отож, можна з впевненістю сказати, що авіаторам нашої країни є чим пишатися, адже підготовка професійних льотних кадрів українського ґатунку впевнено крокує вперед, виходячи на новий рівень.

Олександр Шейгас.

Бійці повинні жити й перемагати!

За ініціативи народного депутата України, радника Президента України з гуманітарних питань Ольги Богомолець у рамках впровадження нової військово-медичної доктрини в Житомирському військовому інституті імені С.П.Корольова з початку року проходять курси з тактичної медицини "Курси бійця-рятувальника".

– Організатор даного заходу – гуманітарна ініціатива Світового конгресу українців "Захист патріотів" – проводить інструктажі з тактичної медицини у форматі курсів бійця-рятувальника в США та країнах НАТО. Ми й надалі плануємо працювати у цьому напрямку, – розповідає директор гуманітарних ініціатив СКУ Уляна Супрун.

Ця гуманітарна ініціатива працює в Україні з травня 2014 року і станом на сьогодні провела такі курси для понад 12 тисяч військовослужбовців, передавши їм, окрім знань і навичок, більш ніж 9 тисяч індивідуальних аптечок натовського стандарту.

З січня 2015 року волонтери навчають мобілізованих офіцерів, які проходять підвищення кваліфікації та перепідготовку у Житомирському військовому інституті, а також військовослужбовців інституту.

Виступаючи перед курсантами та офіцерами навчального закладу народний депутат Ольга Богомолець повідомила, що програма "Курси бійця-рятувальника" передбачає вишкіл курсантів та офіцерів щодо надання невідкладної долікарської допомоги постраждалим внаслідок бойових дій: обстеження постраждалого, робота з травмами, використання медичних засобів, етапи та методи евакуації тощо.

– Коли воїн, солдат чи офіцер отримує поранення, у нього є тільки одна спроба, єдиний шанс накласти собі джгут. І на це йому виділяється лише 60 секунд. Якщо руки не працюють автоматично, то можливість врятувати життя можна втратити, – наголосила Ольга Богомолець, презентуючи проект.

В рамках проекту, сертифіковані інструктори навчали майбутніх офіцерів та солдатів навичок військової тактичної медичної допомоги та надання першої допомоги під час бою.

Зокрема, курсанти-випускники навчального закладу отримали практичні навички із зупинки кровотечі, розблокування дихальних шляхів, рятування від пневмотораксу і методів належної евакуації поранених.

Військовослужбовці активно тренувалися правильно робити перев'язки, накладати шини, транспортувати поранених за різних обставин. Майбутні воїни також навчалися правильно рятувати життя собі та своїм побратимам у екстремальних умовах, коли на рахунку – кожна секунда.

Військовим наголошували, що тренування з надання медичної допомоги повинно бути постійним. Як солдат тренується виконувати прийоми і вправи зі зброєю, так само потрібні систематичні тренування з надання першої медичної допомоги.

– Ніяке обладнання не рятує життя, рятує вміння користуватися цим обладнанням, – зазначив старший інструктор проекту Костянтин Корольов.

Хоча під час тренінгів використовувались стандартні аптечки НАТО, окрема увага була приділена навчанню вояків щодо надання допомоги з використанням будь-яких матеріалів, котрі є в їхньому розпорядженні.

– Ми хочемо, щоб кожен з військовослужбовців знав, як надавати допомогу. Це не лікарська допомога. Це тактична медицина. Неважливо, чи є у вас аптечка в руках, чи її нема. Маючи цей алгоритм, ви знайдете собі аптечку в будь-якому будівельному магазині або в маленькому аптечному кіоску. Ви теж зможете рятувати людей, – акцентував увагу курсантів Костянтин Корольов.

Як уже зазначалось, дані курси є ідентичними до тих, які проходять солдати країн НАТО. А їх організатори стверджують, що стандартні індивідуальні аптечки першої медичної допомоги міжнародного зразка та тренінги із тактичної медицини значно збільшують шанси на виживання патріотів, які захищають Україну.

Програма "Курсу бійця-рятувальника" розрахована на три дні. У перший день навчання була здійснена підготовка домедичної практичної допомоги за стандартами НАТО, другий день був присвячений методиці навчання підлеглого особового складу, а на третій вивчалися бойові психічні травми та способи їх подолання.

Випускник навчального закладу старший сержант Ростислав Пархоменко зауважує, що знання і вміння надати першу медичну допомогу, застосовуючи передові медичні технології, які були апробовані в різних локальних війнах сучасності, в умовах збройного захисту своєї Батьківщини мають першочергове значення. Надати допомогу побратиму чи цивільному населенню повинен вміти не тільки військовий, а й будь хто.

Відзначимо, що командування військового інституту усіляко сприяло проведенню тренінгів. Були надані аудиторії для занять, використовувалась техніка та імітаційні засоби з метою створення умов, наближених до бойових.

Ознайомлюючись з матеріально-технічною базою військового інституту, Ольга Богомолець зауважила, що за своїм потужним потенціалом технічної та наукової бази, кількістю грамотних та далекоглядних науково-педагогічних працівників навчальний заклад практично є військовим університетом з високотехнологічних напрямів, подібний тим, яким надається пріоритетний розвиток в системі освіти оборонної сфери в провідних країнах світу.

Також Ольга Богомолець зустрілася з курсантами та офіцерами військового інституту. Разом вони обговорили питання щодо необхідності проведення подібних тренінгів, посилення військово-патріотичного виховання в країні, підняття престижу професії офіцера як захисника Вітчизни.

Після спілкування з військовослужбовцями інституту народний депутат України підкреслила, що з такими професійно підготовленими, патріотично налаштованими людьми, які знають свою історію, культуру та безмежно люблять Батьківщину, можна захищати та будувати країну європейського зразка.

Після закінчення занять з випускниками волонтери провели курс тактичної медицини із військовослужбовцями, які призвані під час першого етапу четвертої черги мобілізації, та офіцерами й військовослужбовцями військової служби за контрактом навчального закладу. На думку одного із офіцерів, Володимира, впровадження цього курсу для кожного військовослужбовця призведе до реального зменшення втрат померлих від поранень. Сьогодні курс тактичної медицини повинен бути обов'язковим при підготовці усіх, без винятку, військовослужбовців вищих військових навчальних закладів. Тактична медицина враховує той факт, що місце і обставини, за яких надається допомога під час бойових дій, принципово відмінні від цивільних умов, тому пріоритети в наданні допомоги, способи обстеження пораненого і лікування істотно залежать від того, хто надає допомогу і де це він робить. Поранення бійця – це проблема і медична, і тактична. Медична допомога, надана з запізненням, шкодить і пораненому, й іншим бійцям.

Начальник військового інституту генерал-майор Юрій Даник наголосив, що кожен командир не тільки повинен знати, як самому захистити людей, але й має бути інструктором, який готує відповідним чином своїх підлеглих. Після закінчення занять він щиро подякував за професійне проведення курсу з тактичної медицини з військовослужбовцями інституту та підкреслив необхідність введення цих занять в навчальну програму підготовки всіх категорій військовослужбовців.

Під час відвідування навчального закладу організатори громадської ініціативи зацікавилися можливістю реалізації пілотного проекту: кожен випускник військового навчального закладу – інструктор тактичної медицини.

Особливу увагу інструкторів привернуло те, що багато військовослужбовців інституту брали участь в антитерористичній операції, і саме вони допомагали своїм товаришам в більш ефективному опануванні програми курсу.

Під час підведення підсумків своєї роботи в інституті інструктори відмітили високий рівень підготовки офіцерів та курсантів, а також їх високу мотивацію до отримання практичних знань та навичок в усіх питаннях захисту Вітчизни.

Ініціатива Світового конгресу українців "Захист Патріотів" надає професійну, спеціалізовану підготовку і спорядження для українських військових, як один із компонентів загальної програми модернізації Збройних Сил України. Кожен навчальний курс – це шанс вберегти наших героїв-бійців, які повинні жити і перемагати!

Володимир Наконечний. м.Житомир.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ

Його рота була найкращою...

На жаль, безжалісна війна ось уже другий рік поспіль підступно забирає з наших рядів кращих – справжніх патріотів України, які, відстоюючи територіальну цілісність рідної держави, гинуть на бойовому посту із зброєю в руках, відходячи у Вічність... Серед таких був командир 1-ї аеромобільної роти 13-го окремого аеромобільного батальйону 95-ї Житомирської окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ капітан Володимир Марковський. Молодий перспективний офіцер любив військову службу й професію офіцера-десантника. Вивів свою роту у кращі, з перших днів російської агресії перебував у зоні бойових дій, був контужений, втрачав підлеглих і бойових товаришів, чесно виконував свій військовий обов'язок та загинув у бою, рятуючи поранених бійців.

Володя народився у звичайній селянській родині на Хмельниччині. Мабуть, головним його вихователем і наставником став дід, Василь Михайлович Супрунець. Учасник Великої Вітчизняної війни, він й досі, незважаючи на більш ніж поважний вік, працює на землі. Дюбов до Батьківщини – це було у Володі від нього. Стати військовим він мріяв із дитинства – як дядько, якого хлопець справедливо вважав своїм другим батьком, настільки рідними людьми вони були. Втім, були в юнака й свої вподобання в тому, що стосується вибору майбутнього військового фаху: полковник Олександр Супрунець служив на одній із керівних посад у штабі Командування Військово-Повітряних Сил і, звичайно, вмовляв племінника йти у військо його шляхом. А ось Володимир бажав стати офіцером-десантником. Він хотів бачити небо з землі, зі злітно-посадкової смуги військового аеродрому, а навпаки – цей аеродром з неба, з-під білосніжного купола парашута. Так що, якщо старшого брата, Василя, дядько переконав, і він закінчив військовий авіаційно-технічний навчальний заклад у Василькові, то Володимир добився свого й вступив на аеромобільний факультет Одеського інституту Сухопутних військ.

Якраз у той час курсантів-аеромобілістів з Одеси переводили до Львова, тож навчатися юнакові довелося у місті Лева. Він зарекомендував себе як один із найкращих військовослужбовців ще під час навчання у Львівській академії Сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного. За роки навчання курсант Марковський неодноразово заохочувався керівництвом академії та вищим командуванням, отримав декілька відзнак, серед яких – і почесний знак "Відмінник військової служби", а також – п'ять подяк, включаючи подяку Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України.

Служити молодому офіцерові випала честь у знаменитій 95-й аеромобільній бригаді, в Житомирі. Лейтенант Володимир Марковський дуже швидко довів своєю службою й сумлінністю у виконанні службових обов'язків, що курсантські нагороди не були випадковістю, й він здатний на більше.

Вже невдовзі здібного командира аеромобільного взводу було призначено на посаду заступника командира роти з парашутно-десантної підготовки. Згодом було навчання й набуття професійного досвіду у Німеччині та Великій Британії, численні навчання на території України, постійне самовдосконалення й робота з особовим складом роти. Він і весь особовий склад роти брав участь у всіх, без винятку, багатонаціональних навчаннях, до яких залучалася 95-та Житомирська окрема аеромобільна бригада.

Неодноразово талановитому командиру й професіоналу-десантнику пропонували підвищення й кращі умови служби та побуту. Та Володимир Марковський від усіх цих благ відмовлявся:

– Я – бойовий офіцер!..

Початок російської агресії в Криму Володимир зустрів уже на посаді командира роти. 26-річний ротний достроково отримав чергове військове звання "капітан" і вже з перших днів березня 2014 року знаходився на півдні України. Які тоді завдання доводилося виконувати офіцеру-десантнику та його підлеглим на території, зайнятій противником, та на межі між "своїми" та "зеленими чоловічками" – наразі достеменно не відомо, адже ще не прийшов час говорити про це. Але факт залишається фактом: на Донбас аеромобільна рота Володимира Марковського їхала не з Житомира, а з Херсонщини…

Коли на сході розпочалися справжні бої, на допомогу прийшли земляки Володимира: спілка сільськогосподарських підприємств Славутського району придбала для його роти сучасний тепловізор.

Рота Марковського була першою не лише за порядковим номером, а й за своїм рівнем підготовки й військової дисципліни. Вже зараз, після загибелі офіцера, його командири й підлеглі, бойові побратими розповідають про капітана та його підрозділ. Коли через чотири роки офіцерської служби він прийняв командування ротою, Володимир в буквальному сенсі цього слова переселився до казарми – він днював і ночував у розташуванні своєї роти, був поруч із підлеглими 24 години на добу, навчав їх, контрактників, серед яких були й набагато старші від нього чоловіки, жив їхніми проблемами та здобутками. Тож не дивно, що невдовзі рота стала кращою у частині.

У зоні проведення антитерористичної операції на сході країни капітан Володимир Марковський перебував із самого її початку й до останнього. Перерви траплялися тоді, коли з'єднання знаходилося на доукомплектуванні особовим складом та бойовою технікою. Тоді разом із іншими товаришами по службі офіцер приїжджав до Житомира – на перепочинок та з іншими завданнями командування. Так було й на початку зими – підрозділи 13-го окремого аеромобільного батальйону доукомплектувалися, отримували нову техніку, в тому числі – й нові бронемашини українського виробництва КРАЗ "Спартан", проходили бойове злагодження. Перед святом Водохреща, коли все це було завершено, особовий склад батальйону разом із сім'ями відвідав Почаївську лавру. Щойно житомиряни повернулися додому, як були підняті по тривозі й військово-транспортними літаками Іл-76МД перелетіли з Озерного до Запоріжжя. Летіли разом із військовою технікою та озброєнням – сидячи у новеньких "Спартанах". Із аеропорту призначення – марш у напрямку Донецька. Тієї ж ночі підрозділи батальйону мали входити до Донецького аеропорту.

На жаль, не буває війни без втрат – і до, і після загибелі ротного у Вічність ішли і його підлеглі. Чимало було поранених. Та й сам капітан на той час мав "за плечима" контузію, отриману під населеним пунктом Степанівка неподалік від Волновахи. Лікувався він у Харкові, у стінах Військово-медичного клінічного центру Північного регіону. А після лікування одразу ж повернувся до своєї роти. І – знову бої, рейди, бойові завдання…

В ніч з 18 на 19 січня 2015 року підрозділ капітана Марковського був готовий здійснити ротацію іншого підрозділу бригади в Донецькому аеропорту. Та погода була несприятливою – суцільний туман. У напрямку аеропорту було направлено розвідувальну групу, яка підтвердила дані про погану видимість та виявила велику кількість мін на шляху пересування. Отож, здійснити ротацію було вирішено на світанку. Зранку колона десантників вирушила до ДАП. Ротний їхав в колоні бронеавтомобілів КРАЗ "Спартан", коли, не доїжджаючи до аеропорту, перша машина, бронеавтомобіль розвідників, підірвалася на фугасі. Командир мав вести колону далі, але він не міг кинути напризволяще поранених підлеглих. Володимир миттєво розвернув свій автомобіль бортом до напрямку, з якого могли вести вогонь, аби прикрити бронею евакуацію поранених. При цьому сам командир роти встав так, щоб своїм тілом прикрити проміжок між машинами. Щойно десантники почали витягати з підбитої машини поранених побратимів, як біля офіцера розірвався танковий снаряд. Осколками його посікло повністю – руки, ноги, голову, всеньке тіло. Лише декілька хвилин після десятків поранень, несумісних із життям, дихав відважний ротний, після чого його молоде велике й люблюче Батьківщину серце зупинилося. Разом із ним на місці загинув ще один боєць із його роти, та ще четверо десантників було поранено…

– Взагалі, за ним стежили давно, – розповідає Олександр Васильович Супрунець. – Що-що, а розвідка у ворога працює добре – це не шахтарі з забою, як намагається, хоч і безуспішно, довести всьому світові кремлівський фюрер, це справжні професіонали, представники російських спецслужб. Інакше як можна пояснити той факт, що коли родичка Володимира транзитом через Санкт-Петербург летіла до Лондона, російські прикордонники в аеропорту запитали, а ким їй доводиться Володимир Марковський…

24 січня Героя ховали у рідному селі Улашанівка Славутського району Хмельницької області. Людей було не просто багато – тисячі! З бригади були тільки поранені й нечисленні відпускники, але й це було чимало людей. А крім них – все рідне село і мешканці навколишніх населених пунктів – Славути, Нетішина, Шепетівки, Ізяслава й багатьох сіл. Всі вони прийшли віддати останню шану загиблому земляку. Обабіч дороги, якою рухалася машина з труною, скорботні подоляни стояли на колінах, прощаючись з героєм АТО, який поклав голову за свободу й незалежність нашої Вітчизни.

– Володя Марковський був десантником від Бога, – розповідає заступник командира 13-го окремого аеромобільного батальйону з виховної роботи майор Сергій Дзиба, який був легко поранений у тому самому бою, а згодом отримав уже важке поранення під Спартаком. – Він буквально жив небом, любив його. На рахунку капітана Марковського – понад сто стрибків із парашутом.

Лише добрі відгуки про загиблого підлеглого й у комбата, Героя України майора Олександра Порхуна:

– Володимир був Офіцером з великої літери – професіоналом-десантником, який ставився до військової служби з повною віддачею, а до підлеглих – із розумінням та турботою. Звичайно, нам дуже не вистачатиме цього вірного товариша й завжди усміхненого хлоп'яги…

Посмертно командування бригади подало документи на нагородження капітана Марковського Володимира Геннадійовича високою державною нагородою…

Олексій Тригуб. "Крила України".

Офицер ФСБ, который стал украинским Киборгом: "В аэропорту со стороны "Новороссии" воевал мой друг детства. Я стал для него главной мишенью"

Закінчення. Початок на 4 стор.

Только сейчас могу твердо заявить, что вся "вата" из меня вышла. В России против меня возбудили два уголовных дела, меня подали в международный розыск. Фактически грозит чуть ли не пожизненный срок. Наведаюсь в Россию я только в том случае, если там будет революция против путинского режима, но в любом случае я жить там не буду никогда.

В Украине даже знакомых не было

Илья просто взял отпуск на работе, сказал, что едет отдыхать в Крым и улетел в Украину. До этого он ни разу не был в стране, даже знакомых здесь у бойца не было.

– Сначала поехал на Майдан. Ходил, не знал к кому подойти. Долго прогуливаться мне не дали – приняли за шпиона. Отвели в СБУ и начали проверять, прогонять через полиграф, допрашивать. Длилось это не один и не два дня. После того, как специалисты СБУ убедились в искренности моих намерений, я еще несколько недель искал возможность отправиться на фронт. Честно говоря, меня нигде не хотели брать. Я очень хотел попасть в "Азов", но они меня выставили, посчитав, что я "засланный казачок". Я расстроился, ведь возвращаться назад в Россию не было ни желания, ни возможности. В результате мне помогли специалисты СБУ, рекомендовав в батальон "Донбасс".

В "Донбассе" боец воевал всего один месяц, но успел попасть в окружение под Иловайском. Сейчас боец – в составе "Правого сектора".

– В сентябре, как только "Донбасс" перестал воевать, я сразу же сменил батальон, чтобы не просиживать штаны. Что интересно, про Правый сектор в России говорят такие вещи, что я сам его боялся. Я думал, что там – просто безумные бандеровцы. Когда ехал в Киев, боялся с ними встретиться. Да и когда начал с ними воевать, в первые дни опасался. Думал, что они меня по дороге где-нибудь "потеряют". Оказалось, что "Правый сектор" не такой уж и правый, как его рисуют. У меня более радикальные взгляды, чем у данной организации. Уверен, что победит тот, за кем правда.

Мама считает, что я опозорил всю семью

В России осталась мама, одноклассники, знакомые. Понять Илью они не могут, мама заявляет, что он опозорил семью и продался "бандеровцам".

– Мама называет меня предателем, говорит, что из-за меня она не может спокойно пройти по улице. У каждого – свой путь, дети не могут жить жизнью родителей. Очень люблю маму, но это – мой путь. В принципе ее не трогают, но меня "ватники" достают, как могут. Когда я общаюсь с теми, кто в России, у меня просто злости на них не хватает. К примеру, когда сепарами был расстрелян автобус, мне подруга написала: "Зачем вы расстреляли автобус с людьми?" Пишу ей, что это не соответствует действительности. Она говорит: "Понимаю, что тебя заставляют так говорить." Пришлось прекратить общение со своими старыми друзьями, ничего общего у нас больше нет.

Даже самый лучший друг Ильи воюет за "Новороссию", среди казаков. При чем, воюет не за деньги, а за идею. Чем бы не закончилась эта война, дружбы больше не будет, уверяет Илья.

– Это мой друг детства, и убедить его в чем-то просто нереально, он – фанатик. Я говорю ему: "Федя, тебя же Путин постоянно подпитывает". А он мне отвечает: "А у вас у власти жиды". Иногда пишем друг другу sms-ки. Недавно он прислал мне снимок разбитого украинского танка с соответствующим текстом. Мне тоже

нашлось, какую фотографию в ответ отправить. В аэропорту со стороны "Новороссии" воевал мой хороший знакомый из Владивостока. Он приходил меня штурмовать, я стал для него главной мишенью. Я писал потом в соцсетях, что жив, что ничего у него не получилось. Он мне ответил: "Ничего, убью тебя в следующий раз".

Регулярные российские войска Илья впервые увидел под Иловайском. Парень утверждает, что этим людям просто дали приказ. Хотя они и сами абсолютно уверены в своей правоте.

– Они воюют за "русский мир", как бы глупо для адекватных людей это не звучало. Они готовы умирать за свои идеалы. Путинская пропаганда работает четко. Правда, когда они возвращаются домой, против них часто возбуждают уголовные дела за лозунги, с которыми они воюют. Почему они не понимают реального положения вещей? Не раз задавался этим вопросом. Видимо, большую роль играет их недалекость. Могу рассказать, как это все происходит в моем родном Владивостоке. Там есть атаман, который кроме своего псевдоатаманства еще и какой-то государственный чин имеет. Через него отправляют людей военными бортами. Люди прилетают в Ростов, потом пересекают границу… Это идейные люди, им не важно, что с ними будет дальше. Им настолько промыли мозги, что они все вдруг резко "повернулись" на вере в царя и в Отечество.

От холода можно было околеть

За несколько месяцев войны в Украине Илье довелось не раз смотреть смерти в глаза. Он побывал в Иловайском котле, больше месяца провел в Донецком аэропорту, был в Песках… Илью заслуженно называют одним из Киборгов, а он только улыбается в ответ.

– В каждых войнах всегда все пафосно преподносится – много героев, героинь, а тут такая мультяшная кличка – киборг. В Донецком аэропорту я первый раз был с сентября до конца октября, затем – практически весь январь. Сложно было из-за чувства изолированности. По моему скромному мнению, в аэропорту было организовано все не очень грамотно. Я спорил с военными, чтобы немного подругому организовать оборону объекта. Мне кажется, что оборона должна быть более активной. Если есть время, нужно строить инженерные укрепления, совершенствовать оборону, если нужно наступать – то наступать, но ни в коем случае не терять время. Придерживаться пассивной позиции – сидеть на входе с гранатой и рассчитывать, что ты ее бросишь, если будут наступать, – глупо. Я был в башне, и меня возмущало, что она использовалась только до второго этажа. А

ведь если ее задействовать полностью, можно было бы эффективно корректировать артиллерию, снайперам работать. Командование на это не хотело идти, мотивировав тем, что мы привлечем внимание. А так мы что, не привлекали внимания? В результате мы все-таки убедили использовать эту башню.

Илья, как и многие Киборги, отмечает, что в аэропорту было дико холодно.

– Мы спали по три часа в сутки. Я просыпался от того, что меня трясло от холода в прямом смысле слова. От холода можно было просто околеть. В январе я был на метеостанции, напротив башни. В период моего предыдущего пребывания в аэропорту мы как раз таки воевали с этой метеостанцией. Интересно, что сепаров очень раздражали наши флаги. Мы повесили на башне украинский флаг, это было дико опасно, но этого нам оказалось мало. Мы решили повесить красно-черный флаг ОУН, и тут началась просто дикая истерика со стороны сепаратистов. Их ватные мозги закипели, они просто с утра до ночи стреляли по этому флагу. Мы уже смеялись между собой, что специально будем весить флаги, чтобы у них кончались патроны. Через два дня его сбили, но началась метель, и мы повесили его снова. У них в этот момент случился просто разрыв шаблонов, и они снова начали его сбивать. Когда я узнал, что башня упала, у меня слезы на глазах были.

Называют москалем, агентом ФСБ…

Илья делится, что украинские бойцы приняли его абсолютно адекватно, но и без шуток не обходится. Ведь парень никогда не скрывал своего происхождения и своих убеждений. Частенько ему приходится слышать в свой адрес "москаль" или "агент ФСБ".

– Не обижаюсь на подобные подколы. На самом деле парни, с которыми приходится воевать, – отличные, надежные ребята. У украинских бойцов нет жестокости, нет агрессии, они гораздо добрее, чем российские воины. У русских злость – национальная черта. По уровню дисциплины, взаимодействия, организации связи, тому, как проводится инженерная подготовка, и по ряду других тактических моментов российская армия стоит на порядок выше. Я бы даже сказал, на две-три головы выше. Несмотря на огромное количество шуток на эту тему, в российской армии нет пьянства. Российская позиция отличается бодростью и агрессивностью. Они действительно уверены, что завоюют весь мир. Получается, что они хищники, а мы – жертва. Россия бодрится своими победами, тем, что они могут нарушать перемирие, делать, что им хочется.

Илья рассказывает, что бойцы, которые воюют вместе с ним, – разные. Многие из них до этой войны ни разу не брали оружие в руки.

– По большому счету, это ни о чем не говорит. Опыт приходит во время войны. Есть моменты, когда мне очень горько видеть непрофессионализм или алкоголизм. Но, к примеру, артиллерия украинская – она просто шикарная, бьет очень точно.

Украинская пресса должна действовать жестче

Боец уверен, что во время войны украинская пресса также должна воевать и ещё раз воевать с российской пропагандой.

– Очень многие русские одурманены пропагандой. Именно поэтому они и едут воевать в Украину. Почему никто не говорит о том, что русским сейчас быть стыдно? Почему-то украинская пресса упускает возможность поднять русских на бунт, спровоцировать их, указать на внутренние проблемы, открыть им глаза. Работа газет, журналов, телевидения должна быть направлена на то, чтобы в Донецке сепары сложили оружие, а все русские вынесли Володю Путина из Кремля. Считаю, что это было бы вполне реально сделать.

Илья приехал воевать за новую Украину. Он мечтает выучить украинский язык, имеет много планов по поводу поднятия экономики в стране.

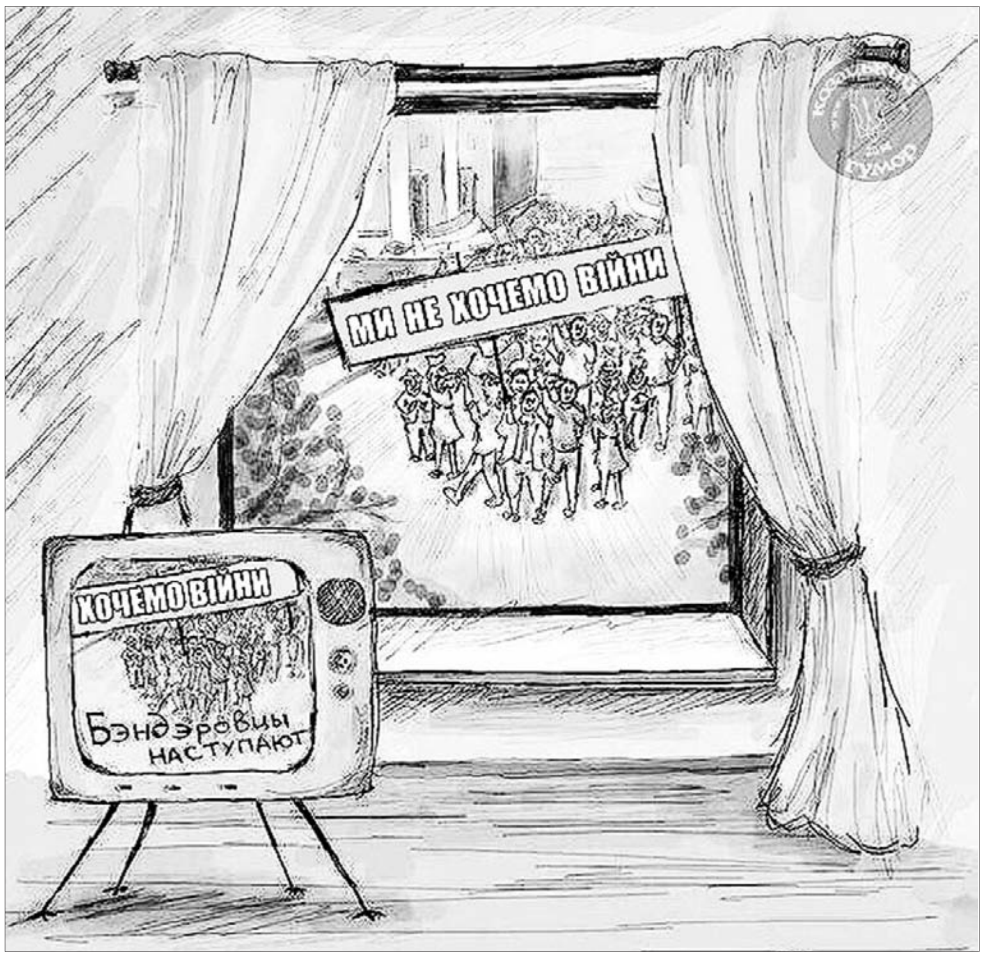
– Пока, к сожалению, это не новая Украина. Это – модернизированный "совок". Не такой, конечно, как Россия, но менять еще есть что. Люди здесь однозначно лучше – более добрые, более свободные, и это сразу бросается в глаза. Моя жизнь уже никогда не будет такой, как прежде. За несколько месяцев проживания здесь могу твердо сказать, что полюбил Украину, и я верю, что все у нас будет хорошо!

Анастасія Олехнович.
"Крила України".

1 квітня – День російських ЗМІ

Відкриту агресивну фазу інформаційної війни проти України Росія розпочала ще в листопаді 2013 року, з початку Майдану. Активне вкидання дезінформації дозволяє спотворювати факти дійсності та деморалізувати громадян, що в майбутньому забезпечить перехід на сторону інформаційного агресора. Тож, з новітньої історії можна навести безліч прикладів щодо інформаційної агресії Росії проти України. Олександр Осташко, головний редактор інформаційного агентства "Контекст-Причорномор'я", заслужений журналіст України, зібрав на своїй сторінці у Facebook підбірку численних фейків російських ЗМІ. Але невдовзі пост був видалений адміністрацією соціальної мережі без пояснення причини і на момент видалення нараховував 1159 лайків та 1728 репостів.

Ми теж вирішили опублікувати таку собі підбірку "новин" російського "зомбоящика". Ці найнеймовірніші та найбезглуздіші викиди хворої уяви російських ЗМІ більше року змушують сміятися адекватних, думаючих людей зі всього світу. Та, на жаль, виховують ненависть, страх, агресію і нетерпимість у більшості громадян Російської Федерації... Читайте і посміхайтесь.

– Украина заблокировала Крым, чтобы люди не увидели, как там хорошо.

– В магазине русскоговорящим гражданам Украины перестали продавать хлеб.

– На ул. Институтской хунта срубила все деревья (из-за дырок от пуль), чтоб уничтожить улики и доказательства своего причастия к расстрелу на Майдане.

– На окраинах Краматорска работают передвижные крематории.

– Ракеты, нацеленные на Москву, Донецк и Луганск, которые стоят в центре Днепропетровска, дополнительно снаряжены биоматериалами из инфекционного отделения госпиталя.

– Бандеровцы ищут под снегом муравейники и тех, кто не поддерживает укропов, бросают в них со связанными руками.

– Авторитетный американский журнал "National Geographic" признал Крым и часть Донбасса территорией России.

– На новой купюре в 1000 гривен будет изображен Гитлер.

– В Беларуси на Масленицу сожгли флаг России.

– Укры выкопали Черное море, чтобы мыться.

– Русины Закарпатья требуют автономии края.

Влада України

– В Днепропетровске в центре города стоят нацеленные на Москву ракеты, установленные по личному приказу Коломойского.

– Обезумевший Коломойский угрожает взорвать ДнепроГЭС.

– Порошенко просит Верховную Раду засекретить показатели бюджета.

– В России обвинили Порошенко в "приватизации" князя Владимира Великого.

– Виктор Ющенко едет воевать на Донбасс.

– Власти Киева хотят снести памятник генералу Ватутину.

Українські діти

– Украинские каратели распяли трехлетнего мальчика на площади в Славянске.

– В Украине к войне готовят детей от 2 до 10 лет.

– 12-летний мальчик-разведчик назначен мишенью для ракет.

– Раненный за георгиевскую ленточку 12-летний мальчик, фото которого оказалось опознали в Сирии.

– 12-летние дети ходят по Донецку и кидают какие-то маячки, а потом по городу стреляют польские наемники из аэропорта.

– В Украине школьников учат убивать снегирей и защищать синиц.

Українські військові

– После того, как экипаж украинских танков загрузился, люки заваривают, чтобы они не сбежали.

– "Неславянская форма черепа" у спецназовцев, летящих в вертолёте с Ляшко.

– Пьяные каратели батальона "Батьквищина" избили ветерана Великой Отечественной войны и силой забрали боевые награды из его дома.

– "Нянечка детского интерната", которую раздели солдаты и снимали на телефон. К счастью, выжила и даже дала интервью НТВ.

– Нацгвардия расстреливала Донбасс-Арену, когда там стоял "Шахтер" в полном составе.

– Оккупация и зачистка Одессы нацистами Нацгвардии в конце декабря 2014 года.

– Вооружённые Силы Украины под Иловайском воевали на восстановленной и радиоактивной технике из Чернобыльской зоны.

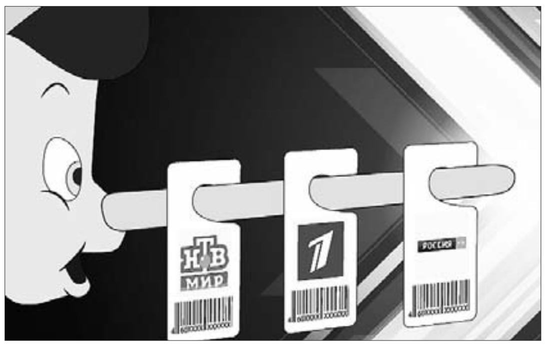
– В Харьков пришли 8 вагонов с трупами украинских карателей.

– Нацгвардия Украины использует химическое оружие.

– В Волновахе украинские солдаты ходят по городу и продают автоматы по 500 грн.

– Беркутовцев, не вставших на колени, сожгли заживо.

– Заголовок на ТРК "Звезда": "Украинский комбат признался, как стал фашистом".

– Бойцам Нацградии пообещали за войну земельный участок и 2 раба.

– Около 500 украинских силовиков перекрывали Крещатик в Киеве и требовали выделения им земли.

Правий сектор

– Победа Яроша на президентских выборах.

– Визитка Яроша, не горящая ни в каком автомобиле и обнаруживаемая в максимальном количестве мест "преступлений хунты".

– Киевскую консерваторию сожгли чеченские боевики Доки Умарова, нанятые Правым сектором.

– Дмитрий Ярош пришел на заседание Верховной Рады с пулеметом MG-34.

– Правый сектор объявил войну евреям в Одессе.

– В Украине люди должны становиться на колени перед Правым сектором.

– Правый сектор высылает посылками родственникам взятых в плен ополченцев их отрезанные головы.

Патріотична символіка та гасла

– Обглоданные снегири, в отличие от синичек вполне патриотичной расцветки.

– Одессит выбросил бабушку с балкона под крики "Слава Украине".

– Дедушка шел за водой мимо украинского блокпоста, ему сказали крикнуть: "Слава Украине!" Он отказался, ему прострелили колени, добили в грудь.

– Инвалид, побитый "не до конца" 6 декабря 2014 г. Его остановили и заставили кричать: "Слава Украине!" Он отказался. Его били так, что патологоанатом показывал отпечатки армейских ботинок.

– В Днепропетровске в одном из роддомов сотрудники узнали, что роженица оказалась беженкой с Донбасса и женой погибшего ополченца, и решили поиздеваться над ее ребенком, сделав рану в форме свастики.

– Участники шествия в Харькове кричали: "Москалей на ножи!"

– Пленный силовик пытался стереть "бандеровскую" татуировку.

Катастрофа малайзійського авіалайнера

– Уже мёртвые в момент взлёта пассажиры сбитого малазийского авиалайнера – с другого малазийского авиалайнера, пропавшего полугодом ранее.

– "Президент" Захарченко лично видел из Донецка, как украинский самолёт на высоте 10 км сбил малазийский "Боинг".

– Самолет – двойник того, что пропал над Индийским океаном.

– Трупы в самолете были без крови.

– Страницы жертв в Facebook созданы в один день.

– Косметика в самолете трехлетней давности.

– Злые диспетчеры специально направили самолет на ракету.

– Пикирующие вверх украинские бомбардировщики (один, два или три).

– Спутниковое фото километрового истребителя, стреляющего в четырехкилометровый самолет.

– Выпрыгнувшие пилоты (специально для этого самолет снизился с 10 км до 9 км).

– Засекреченные Голландией "навсегда" результаты расследования.

– Испанский диспетчер, работавший в киевском аэропорту сказал, что это все неправда.

– Украинцы хотели сбить самолет Путина, летевший в Варшаву, потому что он похож полоской.

– Украинская армия согнала противовоздушную технику на случай, если Гиркин полетит по небу, но ошиблась и сбила иностранный самолет.

– Свидетели слышали и видели перестрелку самолетов за облаками на высоте 9 км.

НАТО, США

– Подъём рек Лопань и Харьков, чтобы натовские подлодки могли пройти к Донецку.

– Натовские негры воруют из захваченных сёл телевизоры и закрутки.

– Специальные самолеты ВВС НАТО распыляют над всей Украиной ГМО. Просто ГМО, без конкретизации.

– 1-я кавалерийская дивизия (США) высадилась в Мариуполе и под видом украинских войск начинает наступление на Ростов.

– Американцы собираются затопить весь Донбасс аммиаком, чтобы добывать сланцевый уголь.

– США завезли в поликлиники страны 42 миллиона доз вакцины "Гердасил", которая приводит к бесплодию у всех женщин. На Юго-Востоке будут колоть насильно для стерилизации Донбасса.

– Кличко возил на Майдан боевые психостимуляторы армии США.

– 2 мая 2014 года на рейде Одессы стоял американский военный корабль, который специально облучал одесситов.

– Яценюк тайно вывез в Америку золото скифов. За это Вашингтон поможет Киеву выбить кредит МВФ.

– На Украине сформирована сеть организованных гомосексуалистов под эгидой американо-израильских спецслужб, Госдепа США.

Продукти харчування

– Липецкая кондитерская фабрика "Roshen" производит отравленные конфеты для жителей России.

– Украинским волонтерам конфеты "Любимый каратель" фасуют рабы.

– Уходя, каратели отравили воду в Горловке.

Святкування

– Отмена 9 мая и назначение вместо него гей-парада.

– День рождения Гитлера Порошенко собирается сделать праздничным днем.

– В Украине запрещают Новый год, потому что Дед Мороз – русский.

Артисти

– Свидетельства режиссёра Говорухина о бандеровцах на Одесской киностудии в 1960-1970-х.

– Рассказ Леонида Ярмольника о своей боевой юности во Львове и повешении некоего африканского студента на березах.

– В детстве Кобзон прятался от "бандеровских банд" (в Славянске Донецкой области).

– Слова дирижера Валерия Гергиева, что в Киеве запретили исполнять русскую музыку.

– Барабанщика российской группы "Коррозия металла" силой заставили служить в батальоне "Азов".

В даній ситуації гумор постає прекрасним антипропагандистом. Сьогодні Інтернетом гуляють тисячі віршів, карикатур і фотожаб – так винахідливі українці захищаються від атак російської пропаганди. Ще Остап Вишня стверджував, що гумор – синонім Свободи. Цінуймо свою здатність жартувати та веселитися і робімо це як можна частіше – на зло ворогу та на славу нашої держави!

Ярослава Марченко.
"Крила України".

Електричний літак: плітки й реальність

У мережі Інтернет останніми днями активно розповсюджується інформація про те, що у США нібито проходять випробування унікального електричного літака. Найбільш зацікавлює у цій історії те, що ця інформація міститься винятково на російськомовних сайтах – англомовні ресурси подібної інформації не розміщували. Що ж насправді з електричним літаком та взагалі літальними апаратами, що працюють від електроенергії? Як розвивається цей напрямок авіабудівництва у світі винятково сьогодні?

Днями чимало російськомовних ресурсів в мережі Інтернет розтиражували повідомлення про те, що нібито на військово-морській базі ВМС США Пойнт-Мугу відбулися успішні випробування унікального літака, що працює від електроенергії. Зокрема, у повідомленні йдеться про те, що сконструйований та побудований цей електролітак був інженерами американської компанії Electronic Warfare Systems. Вони спромоглися створити спеціальну установку, яка живить літак електрикою й кріпиться під фюзеляжем, "замінюючи тим самим звичне авіаційне пальне". І лише наостанок у повідомленні немовби між рядками йдеться про те, що "крім того розробники втілили у літаку спеціальні інноваційні розробки, які дозволяють повітряному судну бути практично невразливим для земних радарів". Інформація, безперечно, цікава, але ж – як все є насправді?

А насправді на фото, що додаються до цього повідомлення, що вже є на сотнях веб-сайтів, зображено літак із… підвісним контейнером обладнання радіоелектронної боротьби нового покоління! Станція РЕБ NGJ (Next Generation Jammer) призначена для придушення РЛС ППО противника. Як повідомляв інший, мабуть, більш серйозний російський ресурс, із посиланням на Aviation Week ще півроку тому, ця станція випробовувалась на борту дослідної платформи на базі бізнес-джета Gulfstream на авіабазі – так, насправді, Пойнт-Мугу у штаті Каліфорнія. Ці випробування, як виявляється, тривали у жовтні-листопаді минулого року й мали на меті виявлення можливостей прототипу з повністю цифровим приймачем, генератором та активною фазованою антенною решіткою з автономним живленням від електрогенератора. NGJ призначений для обладнання літаків РЕБ Boeing EA-18G Growler, що планується розпочати у 2020 році. Ця станція замінить підвісну систему РЕБ ALQ-99, якою комплектуються літаки Grumman EA-6G Prowler та EA-18G.

Ось такі справи в реальності. Як же могло статися так, що обладнання радіоелектронної боротьби було подано в інформації російських ресурсів, як випробування надсучасного електричного літака? Можливо, невідомий автор повідомлення, з якого було зроблено сотні копій та десятки тисяч репостів, – агент американських спецслужб, яких так шукають нині у Федерації й пропонують громадянам активно "стукати" на всіх і вся, адже – "навколо самі вороги"? Бо такі інформаційні викиди можна сприйняти тільки як пропагування могутності американської авіабудівної галузі! Виявляється, ні, справа в іншому. Просто ця замітка, очевидно, була помічена якимсь інтернет-користувачем, котрий, як і президент цієї країни, зовсім не володіє англійською. Результат – не переклад інформації про випробування нового устаткування, а припущення плюс фантазія…

Як же насправді успіхи авіаконструкторів, які переймаються ідеями створення електричного літака?

У реальному житті успіхи подібних проектів, на жаль, не такі вже й помітні. Так, наприклад, знову ж таки американська компанія Greenwing International не так давно анонсувала початок продажу надлегкого електричного літака eSpyder, ціна якого склала 39 990 доларів США. Це, звичайно, літак на любителя – його може придбати кожен і користуватися ним у побуті. Відповідні й характеристики: електродвигун потужністю лише 32 кінські сили та максимальна швидкість у 109 км/год. Втім, реально оптимальний режим швидкості набагато менший – всього 60 км/год. Акумуляторних батарей літака при цьому вистачає приблизно на 90 хвилин польоту – тобто, без підзарядки від побутової мережі, що триває, як у поганого мобільника, лише 2-3 години, цей літак не може пролетіти й сотні кілометрів…

Втім, на думку інженерів, цей електричний літак зміг виправдати усі сподівання, оскільки успішно пролетів усі три запланованих години випробувального польоту. Отож, найближчим часом у Сполучених Штатах планують налагодити серійне виробництво цієї моделі з дозволу сказати "повітряного судна".

Більш помітні успіхи в цьому напрямку показують європейці. У липні 2014 року на авіасалоні в Ле-Бурже було представлено літак Airbus E-FAN, який проектувався як тренувальний літак, здатний виконувати фігури вищого пілотажу. Airbus E-FAN позиціонується як перший у світі літак, двигуни якого приводяться у дію суто енергією акумуляторних батарей. Вперше у повітря він піднявся з аеродрому неподалік від французького Бордо.

Цей маленький експериментальний двомісний літак має два електричних пропелери, виготовлені за технологією E-Thrust, загальною потужністю в 6 кВт. Енергію вони беруть з батареї, що складається з 130 літій-полімерних акумуляторів ємністю в 40 ампер-годин кожна. Потужності двигунів достатньо, аби літак летів зі швидкістю 220 км/год. Одного ж акумулятора вистачає на політ тривалістю від 45 хвилин до 1 години.

Довжина літака E-FAN складає 6,67 м, розмах крил – 5,5 м, а вага – 500 кг. Під час польоту літак майже безшумний – звук працюючого двигуна не набагато голосніший від звичайного електрофена.

Варто зазначити, що в конструкції цього літака використано безліч технологій, що здатні влаштувати справжню революцію в галузі малої авіації. Але низька швидкість польоту, невеликі розміри літального апарата й мала тривалість польоту поки що є перешкодою для початку практичного застосування таких технологій для літаків великих розмірів.

Однак деякі відомі виробники авіаційної техніки вже висловили свою зацікавленість у подальшому розвитку цих технологій. Можливо, саме завдяки цьому у найближчому майбутньому з'являться транспортні чи пасажирські літальні апарати, які у рух буде приводити електроенергія – повністю електричні або ж гібридні силові установки на базі технологій E-Thrust.

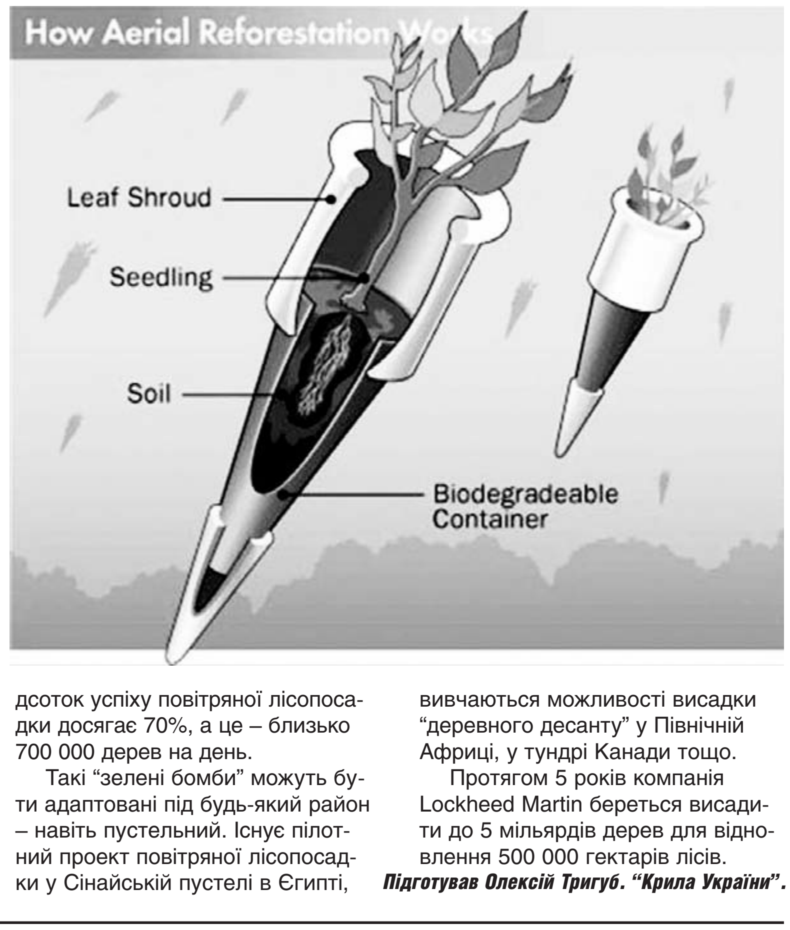
Варто зазначити, що технологія E-Thrust має чимало переваг перед іншими з екологічної та економічної точки зору. Відповідно до наявної інформації, година польоту літака E-FAN коштує лише 16 американських доларів, тоді як політ літака з приблизно такими ж габаритами на звичайному бензиновому двигуні обходиться у 55 доларів США. Крім того, літак не викидає у повітря вуглецю та шкідливих речовин.

На сьогодні представниками компанії-виробника визнано, що через значну вагу акумуляторів літак E-FAN наразі не готовий до тривалих перельотів. Втім, компанія Airbus планує до 2017 року покращити його характеристики й розпочати масове виробництво й продаж цього літального апарата для використання з навчальною та показовою метою.

Олексій Береговий. "Крила України".

"Зелені" бомбардування планети

Американська компанія Lockheed Martin Aerospace пропонує використовувати транспортні літаки C-130 як бомбардувальники, але – цілком з мирною метою – для засадження деревами віддалених важкодоступних районів. З'явилася ця креативна ідея у штаті Массачусетс, коли уряд зобов'язав усі компанії, що мають шкідливе для природи обладнання й електростанції, посадити ліси для зменшення вуглецю, який вони випромінюють в атмосферу. Спеціалісти підрахували, і виявилося, що використання літаків C-130 та спеціальних не бойових боєприпасів із насінням вдвічі дешевше, ніж ручне висаджування дерев.

Досвідчений американський льотчик Пітер Сіммонс стверджує, що обладнання, яке використовується для створення мінних полів, може бути легко перепрофільоване й адаптоване для посадки дерев.

Сьогоднішні у світі на озброєнні 70 країн знаходиться близько 2500 літаків C-130, отож, така система висаджування лісів має себе виправдати по всьому світі.

Кожен такий спеціально обладнаний літак може відбомбитися по території, призначеної для посадки лісу, по декілька разів на день, скинувши близько 125 тисяч дерев за один політ та до 900 тисяч "зелених бомб" із саджанцями дерев протягом дня.

Конуси із саджанцями дерев сконструйовані таким чином, щоб заходити в грунт на глибину, достатню для подальшого розвитку молодого деревця. Всередині конуси містять добрива та матеріал, що всмоктує в себе вологу з навколишнього середовища. Таким чином відбувається полив рослин.

Матеріал конуса, попри його міцність, одразу ж після потрапляння в землю починає розкладатися, дозволяючи молодому дереву закріплюватися корінням на новому місці.

Варто зазначити, що відновлення лісів із повітря нічим не відрізняється від ручної посадки, але на болотяній та гірській місцевості воно виходить набагато дешевшим, а у багатьох випадках "зелені бомби" залишаються єдиним варіантом засівання. Якщо процес "бомбардування" виконано правильно, то відсоток успіху повітряної лісопосадки досягає 70%, а це – близько 700 000 дерев на день.

Такі "зелені бомби" можуть бути адаптовані під будь-який район – навіть пустельний. Існує пілотний проект повітряної лісопосадки у Сінайській пустелі в Єгипті, вивчаються можливості висадки "деревного десанту" у Північній Африці, у тундрі Канади тощо.

Протягом 5 років компанія Lockheed Martin береться висадити до 5 мільярдів дерев для відновлення 500 000 гектарів лісів.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ГРА НА НЕРВАХ

Російські повітряні провокації не припиняються

Силам місії “повітряної поліції”, яку ВПС країн НАТО почергово виконують у країнах Балтії, дедалі частіше доводиться підніматися в небо для супроводження російських військових літаків. Зокрема, лише минулого тижня пілоти Альянсу вісім разів піднімалися для розпізнавання та супроводження російських літаків.

Шістнадцятого березня був опізнаний і супроводжений російський військовий літак розвідки, 17-го – супроводжували вже більш чисельну групу, що складалася з 11-ти літаків. Серед них були винищувачі Су-27, бомбардувальник Су-34 та військово-транспортні літаки Ан-26 і Ан-12. Вісімнадцятого березня пілоти НАТО піднімались для супроводження літака Ан-26, що виконував політ з Калінінградської області до континентальної частини Росії. Про це повідомляє Міністерство оборони Литви.

Вже наступного дня “повітряна поліція” піднімалася в небо двічі: для супроводження літака розвідки, а потім і фронтового бомбардувальника Су-24. Два рази російські борти супроводжували і 20 березня. Спочатку – військовий літак розвідки Іл-20, а потім транспортні літаки Ан-26 і Ан-12. Вони, як і в попередні рази, летіли над Балтійським морем без заздалегідь узгодженого плану, з вимкненою системою ідентифікації судна та не підтримували зв’язку з диспетчерами.

У БОЙОВОМУ СТРОЮ

Останній “Гріпен”

Компанія Saab JAS передала ВПС Швеції останній винищувач JAS-39C Gripen. Про це повідомляє видання aereo.jor.br.

Загалом для ВПС Швеції компанія склала понад 90 винищувачів, що зараз перебувають у складі ВПС Швеції, решта із 204-х випущених jas-39C Gripen – знаходяться в оренді ВПС інших країн або на зберіганні.

Як повідомляють у компанії Saab, сто шість із двохсот чотирьох винищувачів виконані в одномісному варіанті “А”, чотирнадцять – у двомісному варіанті “В”, 70 – “С” (одномісний) і 14 – “D” (двомісний). Останні поставки в оренду винищувачів версії “С” відбулися кілька років тому: ПАР – 26 машин і Таїланд – 12. ВПС Чехії та Угорщини також орендують по 14 винищувачів.

ПРЕТЕНЗІЇ

ВПС Індії незадоволені якістю російських двигунів

Парк винищувачів Су-30МКІ ВПС Індії страждає від частих поломок двигунів і низької оперативної готовності літаків. Про це, як повідомляє janes.com, заявив міністр оборони Індії Манохар Паррікар минулого тижня.

З моменту прийняття на озброєння в 1997 році зазнали катастрофи вже п’ять винищувачів цього типу. Лише з січня 2013-го по грудень 2014-го року у двигунах АЛ-31ФП була виявлена низка традиційних “болячок”, передусім пов’язаних із несправними підшипниками і низьким тиском мастила. Загалом, з 2012 року сталося майже сімдесят відмов на двигунах цього типу. Міністр заявив, що виробник цих двигунів у відповідь на індійські рекламації запропонував дев’ять удосконалень в рамках капітального ремонту та процесу виробництва нових двигунів. Серед них – постачання більш якісного мастила та підшипників. Крім того, росіяни порадили використовувати кращий авіагас.

Нагадаємо, у складі ВПС Індії перебуває 200 винищувачів Су-30МКІ. Із них лише 110 (55%) знаходяться у боєготовному стані. До кінця цього року планують довести цей показник до рівня семидесяти відсотків.

В УМОВАХ РОСІЙСЬКОЇ ЗАГРОЗИ

Литва повертається до строкової служби

Після семирічної відсутності строкової служби Президент Литви Далія Грібаускайте підписала поправку про повернення армійського призову.

Як зазначено у повідомленні президентської прес-служби, повернення обов’язкової початкової військової служби – важливий і значний крок у зміцненні обороноздатності держави. Зараз забезпечення національної безпеки – найважливіший пріоритет для країни.

У прийнятій поправці до закона прописано, що загальне граничне число військовослужбовців у цьому році може сягнути майже 22 тисячі. Це на чотири тисячі більше від тієї чисельності збройних сил країни, яка була встановлена раніше.

Вже нинішнього року до збройних сили країни планують призвати близько трьох із половиною тисяч осіб, при цьому першу призовну кампанію планують провести восени. У наступні роки призиватимуть таку ж кількість осіб у віці 19-26 років. Перевагу при цьому надаватимуть хлопцям та дівчатам, які вирішили добровільно захищати країну. Строкова служба триватиме протягом дев’яти місяців. Після її проходження молоді люди отримають державні гарантії у навчанні та працевлаштуванні.

НАВЧАННЯ СОЮЗНИКІВ

До Польщі заїхала колона американської бронетехніки

Цього тижня територією Польщі пройшли 9 колон із американською бронетехнікою. За даними Мінооборони країни, у колонах – близько сотні бронетранспортерів та автомобілів підтримки. Уся ця техніка невдовзі візьме участь у спільних навчаннях, які, окрім демонстрації союзної підтримки, мають на меті перевірити спроможність військ до пересування та маневрування в умовах невідомої місцевості.

Операцію назвали “Dragoon Ride”. Керуватимуть нею із об’єднаного багатонаціонального навчального центру у Німеччині. Про це повідомляють у прес-службі Міноборони Польщі. В рамках операції, техніка у складі колон має подолати близько 1800 кілометрів.

Варто зазначити, що цього року в Польщі відбудуться рекордні за своїми масштабами міжнародні військові навчання, які будуть навіть більшими за минулорічні, коли був зафіксований попередній рекорд. За останній рік країна в рази збільшила інтенсивність військових навчань із країнами-союзниками по НАТО, зважаючи на агресію Росії проти України. Крім того, низка експертів схильна вважати, що саме Польща та країни Балтії можуть стати потенційними цілями наступного етапу російської агресії та розширення “руського міра”.

Окрім колон із бронетехнікою на початку цього тижня під Варшавою успішно розмістилися союзні сили ППО. Зокрема, йдеться про американські комплекси протиповітряної оборони Patriot. Вони також будуть задіяні до військових маневрів, що проходять на полігоні в польському місті Сохачев неподалік столиці. Із цього приводу Міністр оборони Польщі Томаш Семоняк підкреслив тісну співпрацю його країни зі США, зазначивши, що обидві держави є друзями і партнерами вже 16 років. “За необхідності Сполучені Штати міцно стоять на нашому боці”, – заявив він. Польща поки не має власної системи ППО і має намір протягом найближчих тижнів обрати компанію-постачальника відповідного комплексу для забезпечення охорони повітряного простору.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

КОСМОС СТАРТУЄ

Ракетоносій “Дніпро” вивів на орбіту південнокорейський супутник “КОМПСАТ-3А”

Запуск російсько-української конверсійної ракети “Дніпро” (за класифікацією НАТО “Сатана”) відбувся 26 березня. Це підтверджується на сайті міжнародної космічної компанії “Космотрас”.

Спочатку планувалося запустити “Сатану” з багатофункціональним південнокорейським супутником Kompsat 3A 12 березня з позиційного району “Ясний” під Оренбургом, але запуск відклали.

“Дата пуску ракети РС-20 з космічним апаратом “КОМПСАТ-3А” з пускової бази Ясний призначена на 26 березня 2015”, – йдеться в повідомленні.

Модернізацію розроблених у Дніпропетровську (Україна) ракет РС-20Б в ракету-носій “Дніпро” здійснює компанія “Космотрас”. Запуски виконуються з космодрому “Байконур” і з “Ясного” – з позиційного району Домбровського з’єднання РВСП. З 1999 року виконано 20 успішних пусків ракет-носіїв цього типу.

Також на сайті міжнародної космічної компанії “Космотрас” повідомляється, що Росія в 2016-2017 роках проведе п’ять запусків ракет-носіїв “Дніпро”.

“Всі роботи МКК “Космотрас” з виконання контрактних зобов’язань проводяться відповідно до затверджених графіків”, – наголошується в документі.

Згідно з опублікованим графіком, в кожному півріччі 2016 р. і в першій половині 2017 р. планується по одному кластерному запуску супутників. На 5 серпня 2017-го намічений запуск двох супутників Grace Follow-On. Ще один груповий запуск космічних апаратів передбачається провести в другій половині 2017 – початку 2018 року.

Раніше гендиректор “Космотрасу” Олександр Серкін повідомив, що в 2015 році планується в цілому три старти “Дніпра”, включаючи запуск південнокорейського супутника Kompsat-3A. Він, як підтвердили в компанії, намічений на 26 березня.

“Роскосмос” раніше заявив про призупинення запусків ракет “Дніпро”, проте пізніше офіційний представник відомства Ігор Буренков запевнив, що всі вже досягнуті домовленості щодо носія будуть виконані.

РОЗРОБКИ

Компанія Airbus Defence and Space створила власну платформу для електричних супутників

Європейська компанія Airbus Defence and Space розробила і створила власну супутникову платформу Eurostar E3000EOR на електричних двигунах для космічних апаратів зв’язку.

Серед розробників супутників зв’язку починається негласна космічна гонка з розробки кращого електричного супутника. У цій справі на поточний момент вже досягли успіху компанії Airbus Defence and Space (Європа) і Boeing Co (США).

Супутникова платформа Eurostar E3000EOR обладнана повністю електричним двигуном, що дозволяє розробникам значно зменшити вагу всього космічного апарата, а це, в свою чергу, приводить до зниження витрат на запуск.

Компанія Airbus Defence and Space вже більше десяти років використовує електричні імпульси на космічних апаратах для утримання їх на орбіті. Тепер же електричний імпульс рухової установки супутника буде ще використовуватися і для маневру космічного апарата з перехідної еліптичної орбіти (цільової орбіти) до геостаціонарної в задану орбітальну позицію.

У 2014 році компанія Airbus Defence and Space успішно представила свою першу повністю електричну платформу Eurostar E3000EOR, на базі якої вже створюються перші супутники зв’язку: супутник зв’язку SES-14 для глобального оператора супутникового зв’язку “SES” і Eutelsat 172B для оператора Eutelsat.

Нова супутникова платформа Eurostar E3000EOR за рахунок зменшеної загальної маси дозволяє розмістити більш потужне корисне навантаження, наприклад: корисне навантаження вагою в 1500 кг і потужністю 15 кВт раніше встановлювалося на супутниках важкого класу 5000-6000 кг. Також можна розповісти, що новий супутник Eutelsat 172B оператора Eutelsat, створеного на базі супутникової платформи Eurostar E3000EOR, з легкістю розмістив на собі корисне навантаження потужністю 11 кВт, при цьому маса супутника становить близько 3000 кг. Це робить супутник Eutelsat 172B найпотужнішим космічним апаратом у своєму ваговому класі (до 3500 кг).

Sentinel-2A – другий супутник дистанційного зондування Землі

Після проведення шестимісячних тестувань супутника ДЗЗ Sentinel-2A фахівці “Airbus Defence and Space” запевняють, що космічний апарат готовий до польоту в космос.

Європейський концерн “Airbus Defence and Space” виступає генеральним підрядником у створенні супутника “Sentinel-2A” для Європейського космічного агентства (ЄКА).

На поточний момент на орбіті знаходиться тільки один супутник системи “Copernicus” – космічний апарат “Sentinel 1A”, на борту якого встановлена радіолокаційна апаратура.

“Sentinel-2A” – другий супутник дистанційного зондування Землі ЄКА, створеного в рамках розгортання системи ДЗЗ “Copernicus”. Супутники Sentinel системи “Copernicus” будуть надавати дані дистанційного зондування Землі для забезпечення ключових оперативних послуг, пов’язаних з навколишнім середовищем і безпекою.

На борту супутника “Sentinel-2A” встановлений оптико-електронний сканер, який дозволяє виконувати зйомку земної поверхні в короткохвильовій інфрачервоній області електромагнітного спектра з висоти 786 кілометрів, використовуючи 13 спектральних смуг з роздільною здатністю 10, 20 або 60 метрів і шириною смуги огляду 290 км. Дані з супутника “Sentinel-2A” будуть використані для вивчення землекористування, ущільнення грунту, сільського господарства, лісового господарства, стихійних лих (повені, лісові пожежі, зсуви, ерозія).

Супутник “Sentinel-2B”, який є ідентичним “Sentinel-2A”, планується запустити в середині 2016 року. Ці два супутники повинні обертатися навколо Землі кожні 100 хвилин. Це дозволить відзняти всю поверхню Землі менш ніж за п’ять днів.

ПІОНЕРИ КОСМОСУ

США на шляху створення найбільшої ракети Space Launch System

Ракета НАСА Space Launch System (SLS) є передовою важкою ракетою-носієм, яка забезпечуватиме нові можливості для науки і освоєння людиною космосу за межами орбіти Землі. Space Launch System дасть людству безпечні, доступні і стійкі засоби для виконання міжпланетного польоту. Як корисне навантаження на борту ракети (у головній частині) буде знаходитися пілотована космічна капсула (корабель) Orion з чотирма членами екіпажу.

На перших порах вже створюється попередня програма досліджень Сонячної системи: спочатку планується вивчити кілька близьких до Землі астероїдів, точок Лагранжа, Місяця і зрештою Марса.

Перший політ ракети Space Launch System планується виконати в 2017 році з майже в два рази меншою вантажопідйомністю (близько 70 метричних тонн (77 тонн)). Ракета доставить порожній (не пілотований варіант) космічного корабля Orion за межі низької навколоземної орбіти для тестування продуктивності інтегрованої системи.

Ракета Space Launch System (SLS) 70 буде здатна розвинути тягу в 3809400 кг, маючи при цьому власну вагу 2494,25 тонн і транспортуючи 69839 кг корисного навантаження.

Після проведення всіх необхідних випробувань буде створена конфігурація ракети Space Launch System 130 з безпрецедентною несучою здатністю майже в 130 метричних тонн (143 тонни), які належить у майбутньому виконати місії польоту в нашій Сонячній системі. Політ ракети запланований на 2021 р.

Ракета Space Launch System (SLS) 70, яка планується заввишки трохи більше 115 метрів, матиме загальну вагу 4172,2 тонни і буде транспортувати корисний вантаж масою до 129 700 кг.

ТЕНДЕР

США проведуть конкурс на 28 запусків у зв’язку з відмовою від двигунів РФ

США проведуть тендер на космічні запуски у зв’язку із запланованими відмовами від російських ракетних двигунів РД-180. Про це заявив заступник міністра ВПС в Пентагоні Вільям Лапланте.

Конкурс буде проведено на 28 запусків, які планується провести в 2020-2024 роках.

За заявою Лапланте, представленою в комітеті з оборони конгресу, Пентагон підготовлений до відмови від російських двигунів.

“Наш підхід включає спільні з галуззю інвестиції (Пентагону), спрямовані на те, щоб в результаті інноваційного приватно-державного партнерства з’явилися два або більше місцевих виробників (двигунів)”, – йдеться в заяві Лапланте.

Як очікується, Пентагон схвалить стратегію в найближчі тижні, уточнив Лапланте.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

30 березня – 5 квітня

30 березня 1826 р. *на околиці Петербурга (Волкове поле) створено "Ракетний заклад" для виробництва бойових ракет конструкції українського винахідника О.Д.Засядка. Засядько був конструктором перших у світі ПУ залпового вогню, оснащених шістьма пороховими ракетами і пристроєм для їх наведення.*

30 березня 1983 р. *завершено серійне виробництво фронтового бомбардувальника Су-24.*

31 березня 1915 р. *О.О.Козаков повторив повітряний таран П.М.Нестерова.*

31 березня 1966 р. *запущено радянську міжпланетну станцію "Луна-10" з апаратом Е-6 для виведення на орбіту Місяця, на якому вперше визначено тип порід, що залягають на Місяці. Вперше у світі створено штучний супутник Місяця.*

31 березня 1971 р. *ракета-носій "Протон" вивела на орбіту АС "Алмаз-1".*

31 березня 1978 р. *запущено ШСЗ "Космос-1000", що поклав початок створенню космічної навігаційної системи "Цикада".*

31 березня 1982 р. *відбувся перший політ ударного літака Shamsher (Jaguar International) виробництва Hindustan Aeronautics (Індія).*

31 березня 1987 р. *запущено спеціалізований астрофізичний модуль "Квант" для стикування з науковим комплексом "Мир".*

1 квітня 1939 р. *відбувся перший політ японського винищувача Mitsubishi A6M Zero.*

1 квітня 1950 р. *здійснено посадку на Північному полюсі двох Іл-12Д з буксирувальними планерами Ц-25.*

1 квітня 1960 р. *24 світових рекорди швидкості для літаків з ТВД на замкнутих маршрутах 1000, 2000 і 5000 км без вантажу і з вантажем від 1 до 25 т – 871,38; 857,277; 877,212 км/год, встановив екіпаж І.М.Сухомліна на Ту-114.*

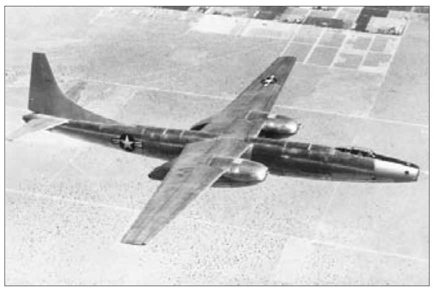
1 квітня 1988 р. *на літаку П-42 встановлено світовий рекорд висоти горизонтального польоту – 19050 м.*

2 квітня 1931 р. *відбувся перший політ американського одномоторного швидкісного літака Lockheed 9 Orion. Літак знаменував настання нової епохи в цивільній авіації. На зміну незграбним монстрам прийшли суцільнометалеві швидкісні лайнери з шасі, продуманою аеродинамікою, автопілотом і радіонавігацією.*

2 квітня 1939 р. *відбувся перший політ радянського штурмовика Неман ХАИ-52.*

2 квітня 1942 р. *перший самостійний політ здійснив німецький експериментальний реактивний літак Heinkel He-280 з двигунами HeS-8.*

2 квітня 1947 р. *перший політ здійснив американський експериментальний бомбардувальник Convair XB-46.*

2 квітня 1993 р. *відбувся перший політ дослідного пасажирського літака нідерландської фірми – Fokker-70.*

3 квітня 1939 р. *здійснив перший політ британський нічний винищувач Gloster F.9/37 Reaper, обладнаний двома двигунами Bristol Taurus I потужністю 1050 к.с.*

3 квітня 1955 р. *у повітря вперше піднявся бомбардувальник Іл-54 з двигуном АЛ-7.*

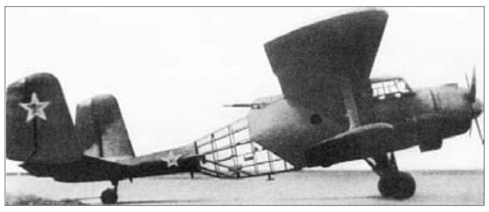
3 квітня 1976 р. *відбувся перший політ багатоцільового літака-амфібії Harbin SH-5 (Китай).*

3 квітня 1982 р. *перший політ здійснив пасажирський літак Airbus A 310-200 (Франція) з двигунами Пратт-Уїтні JT9D-7R4.*

3 квітня 1984 р. *запущено КК "Союз Т-11".*

4 квітня 1919 р. *в Італії відкрито пасажирську авіалінію Рим-Неаполь на дирижаблях.*

4 квітня 1949 р. *відбувся перший політ літака-розвідника Ан-2Ф.*

4 квітня 1972 р. *на орбіту виведено супутник зв'язку "Молния-1".*

5 квітня 1940 р. *відбувся перший політ дослідного винищувача І-200. У серію був запущений під індексом МіГ-1.*

5 квітня 1941 р. *здійснено перший політ німецького винищувача He-280V. Він став першим літаком, обладнаним двома турбореактивними двигунами, і одночасно першим реактивним винищувачем.*

5 квітня 1943 р. *перші перемоги здобули французькі льотчики ескадрильї "Нормандія".*

5 квітня 1958 р. *стався перший випадок вдалої посадки із двигуном, що зупинився, на надзвуковому літаку типу Т-3 (ПТ8-4).*

Життя – за територію, серце – за Вкраїну…

Саме цими словами з пісні гурту "Рутенія" "Пане полковнику" й можна охарактеризувати недовге, проте яскраве життя Дмитра Грицая – він віддав життя за "територію", тобто – за українську землю, яку бачив окремою територією, суверенною державою, а серце – за Україну, священну для кожного справжнього українця країну…

Дмитро Грицай народився у селі Дорожів на Львівщині 1 квітня 1907 року. У Дрогобицькій гімназії юнак здобув середню освіту, після чого вступив на фізико-математичний факультет Львівського університету.

Ще під час навчання у гімназії Дмитро, в ту пору – член організації вищих класів українських гімназій – вступив до Пласту, а згодом став членом Української Військової Організації.

Студентом молодий патріот став у 1928 році, а вже у 1929-му вступив до Організації українських націоналістів. У той час ОУН видала таємний наказ, в якому зобов'язувала своїх членів проходити військовий вишкіл, у тому числі – й у формуваннях польського війська. Отож, не довчившись в університеті, Дмитро Грицай спочатку став солдатом, згодом із відзнакою закінчив офіцерську школу.

Провід ОУН і особисто полковник Євген Коновалець звернули особливу увагу на Дмитра Грицая. Наприкінці травня 1932 року, коли Грицаю виповнилося 25 років, у Крайовій Екзекутиві ОУН, очолюваній Богданом Кордюком і його заступником Степаном Бандерою, організаційним референтом став Зенон Коссак, бойовим – Роман Шухевич, а військовим – Дмитро Грицай.

У той час польська поліція пильно стежила за українськими студентами та інтелігенцією і нерідко їх арештовувала, якщо тільки запідозрювала, що ті можуть бути пов'язані з ОУН. Опираючись на здогади, польська поліція арештовувала Грицая в 1932 і 1939 роках, а в 1934-1936 роках Грицай без суду, лише за рішенням польської держадміністрації, був запроторений до відкритого в 1934 році польського концентраційного табору в Березі Картузькій.

Восени 1939 року вибухнула війна, яка застала Дмитра Грицая у Кракові. В лютому наступного року він став членом Революційного Проводу ОУН, очоленого Степаном Бандерою. Як військовий референт Дмитро Грицай формував бойові групи на західноукраїнських землях, організовував старшинську школу у Великих Мостах на Львівщині.

В 1941-43 роках Грицай брав активну участь у партизанській боротьбі проти гітлерівців. Восени 1941 року він очолив Крайовий Військовий Штаб ОУН, який займався викриттям тактичних планів німецького командування, створенням складів зі зброєю і боєприпасами, підготовкою офіцерських кадрів для майбутньої української армії.

4 грудня 1942 року нацисти провели широкомасштабну облаву, під час якої схопили 18 оунівців, і серед них – начальника штабу ОУН Дмитра Грицая. У гестапо й у в'язниці на вулиці Лонського у Львові йому довелося провести майже 9 місяців. У вересні 1943 року за наказом Проводу ОУН спеціальна лоївка звільнила його, і він продовжив свою діяльність у лавах українських патріотів – став начальником Головного штабу УПА.

Восени 1944 року разом з Миколою Дужим начальник Головного штабу УПА полковник Дмитро Грицай опублікував дуже потрібний для відділів УПА статут, що отримав назву "Бойовий правильник піхоти". Він інспектував повстанські загони, провів перші збірні присяги трьох сотень воїнів УПА.

На засіданні Головного Проводу ОУН у лютому 1945 року було прийнято рішення, за яким головнокомандувач УПА Роман Шухевич мав виїхати у короткочасне відрядження за кордон – до закордонних частин ОУН, щоб провести там ряд нарад. Згодом рішення було відмінено, а за кордон із часом виїхав начальник ГВШ УПА. Разом із Грицаєм-"Перебийносом" ("Перебийніс" – псевдонім Грицая) пішов другий член Бюро Проводу ОУН, політичний референт Дмитро Маївський-"Тарас". При спробі переходу до Німеччини 19 грудня 1945 року обидва члени Головного Проводу ОУН, Грицай і Маївський, разом із охоронцями натрапили на чеських прикордонників. Під час швидкоплинного нерівного бою Маївський загинув на місці, а Грицая було перевезено до празької тюрми, де він загинув трьома днями пізніше – 22 грудня…

Посмертно Українська Головна визвольна рада присвоїла Дмитру Грицаю-"Перебийносу" звання генерал-хорунжого й нагородила Золотим Хрестом Заслуги УПА.

На фото: зліва направо – Роман Шухевич, Дмитро Грицай, Катерина Мешко-Логуш, село Будераж Рівненської області. Листопад 1943 року.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Бизнес-джеты идут на сверхзвук

Компании Airbus и Aerion официально объявили о создании совместного предприятия. Европейский авиастроитель поможет американскому разработчику в проектировании и подготовке к сертификации первого в мире сверхзвукового бизнес-джета AS2 SBJ (Supersonic Business Jet), в то время как сам получит доступ к наработкам Aerion.

Руководитель Airbus Group North America Аллан Макартор сообщил, что европейский авиастроитель проконтролирует работу над проектированием самолёта и затем утвердит результаты. Однако пока не известно, собирается ли Airbus вносить в конструкцию лайнера какие-то изменения. По словам Макартора, европейский авиастроитель поможет проекту выйти на финальную стадию коммерциализации.

Главная сложность – это выбор типа двигателя. До сих пор компании Aerion было сложно найти разработчиков силовых установок, так как их отпугивают временные затраты и необходимость выделять на проект значительный трудовой ресурс.

Пока окончательно ещё не решён вопрос выбора двигателя, поэтому ни Airbus, ни Aerion не могут прогнозировать, когда самолёт может быть введен в эксплуатацию. Ранее Aviation Week писал о том, что самолёт AS2 в первый раз должен полететь в 2019 году, а сертификация запланирована на 2021 году.

Самолёт должен будет летать со скоростью от 1,15М, при этом не производя звуковой волны. Тем не менее, глава Aerion подчёркивает, что полёты в запрещённых для сверхзвуковых самолётов зонах не являются приоритетом для компании.

Airbus заинтересован в реализации проекта сверхзукового самолёта меньше, чем в использовании технологии SNLF (Supersonic Natural Laminar Flow Technology), которая позволяет летать на дозвуковой скорости 0,9М с существенной экономией расхода топлива.

Несмотря на все трудности, проект по созданию самолёта AS2 может оказаться успешным. Так, по прогнозу Ролланда Винсента, консультанта по деловой авиации из США, в течение 20 лет рынок будет готов принять 576 сверхзвуковых самолётов, способных летать на расстояния не менее 9260 км. Предположительная дальность полета AS2 – 8797 км.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ХУДОЖНЯ ГІМНАСТИКА

Українські грації тріумфують у Франції

На етапі Гран-прі з художньої гімнастики, який проходив днями у французькому місті Тьє, українська збірна поповнила скарбничку п'ятьма золотими та двома срібними медалями.

Незважаючи на серйозну конкуренцію з боку Ізраїлю та Азербайджану, Ганна Різатдінова виборола 3 "золота" (м'яч, булави, стрічка) і "срібло" (обруч). Якби не прикра помилка наприкінці вправи з обручем, у Ганни був би повний комплект "золотих" нагород. Інша наша співвітчизниця Вікторія Мазур добре виступила у фіналі з булавами, але недостатньо для п'єдесталу – 7 місце з дуже гарною оцінкою – 17,400.

У груповому виді – 5 стрічок, дівчата впоралися краще за всіх і також здобули "золото". На другому і третьому місці – збірні Іспанії та Узбекистану відповідно. Відзначимо, що цього року в групових вправах цілих 2 нових по'єднання предметів, і відповідно дві повністю нових вправи. На початку сезону всім командам дуже важко впоратися зі складною трюковою частиною, і дуже багато припускаються помилок. Ця доля спонукала і наших дівчат під час фіналу з обручами і булавами. Наші "грації" стали лише четвертими.

Наступним стартом для українських гімнасток стане Кубок світу в Лісабоні, куди українки перелітають безпосередньо з Франції.

БОКС

"Українські отамани" відлупцювали "Китайських драконів"

В столичному Палаці спорту, в рамках десятого туру V сезону Всесвітньої серії боксу (WSB), "Українські отамани" приймали "Китайських драконів" і здобули переконливу перемогу з рахунком 4:1.

Таким чином, суперники "отаманів" не відвезуть додому жодного залікового бала. Відзначимо, що незважаючи на такий переможний рахунок, китайські боксери виявилися непростими суперниками, стійкими і добре підготовленими. Перший поєдинок виграв єдиний легіонер в складі української команди 23-річний Азат Усеналієв у ваговій категорії до 52 кг, здобувши перемогу над чемпіоном Китаю 22-річним Ху Джіангуаном (3:0). Не вистачило сил Олегу Прудкому (до 60 кг), який так і не зміг впоратися з рішуче налаштованим Шан Джуном і програв йому (0:3). Але ситуацію з рахунком швидко виправив 22-річний Олег Зубенко (до 81 кг), перебоксувавши свого ровесника, дебютанта WSB Хайшаєра Таксімаімаіті 3:0.

А от найбільш видовищний поєдинок провів 19-річний Олександр Хижняк (до 81 кг). Йому дістався досвідчений і стійкий суперник, 31-річний Ши Гуоджун. Тим не менш, українець домінував на рингу, постійно пресингував китайця і не залишив йому шансів – 3:0. У заключному поєдинку боксерського вечора Ігор Шевадзуцький (понад 91 кг) здобув дострокову перемогу. Українець перевершував свого суперника у вазі на 30 кг. Шевадзуцькому довелося ганятися за китайцем по всьому рингу. Після третього раунду суперник українця звернувся до лікаря, який діагностував у нього перелом носа, і рефері змушений був зупинити поєдинок, зафіксувавши перемогу "отамана" технічним нокаутом.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

Олег Верняєв завоював три медалі на турнірі в Німеччині

У німецькому Котбусі пройшов турнір зі спортивної гімнастики Turnier der Meister World Challenge Cup 2015. Чемпіон світу-2014, 21-річний киянин Олег Верняєв завоював три медалі – дві золоті та одну срібну.

Верняєв був кращим у вправах на брусах (16,250 бала) та на гімнастичному коні (15,550). В опорному стрибку з результатом 15,012 балів Олег став срібним призером. Раніше Олег Верняєв став першим українським спортсменом, якому вдалося стати володарем Кубка світу-2014/2015. Український гімнаст виграв всі три етапи Кубка світу в багатоборстві – в листопаді в Штутгарті, в грудні в Глазго і березні в американському Арлінгтоні.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Волейбольний турнір учасників АТО

У 169-му навчальному центрі Сухопутних військ Збройних Сил України, що дислокується в селищі Десна на Чернігівщині, відбувся перший відкритий турнір з волейболу, присвячений воїнам-учасникам АТО.

Участь в змаганнях взяли 5 команд з Козелецького району, а саме: козелецька команда "Big Pool", збірна гравців району, волейболісти будівельного коледжу міста Остер, команда військовослужбовців навчального центру та збірна селища Десна.

Слід зазначити, що команду 169-го навчального центру представляли мобілізовані військовослужбовці, котрі вже брали участь в антитерористичній операції та ті, що зараз проходять бойову підготовку.

У запеклих спортивних баталіях перемогу здобула збірна команда селища Десна, друге місце – за козелецьким "Big Pool", третю сходинку посіли мобілізовані армійці.

Керівництво місцевої селищної ради та 169-го навчального центру нагородило переможців кубком, а учасників – грамотами та заохочувальними подарунками.

– Командування "Десни" робить все для того, аби військові підтримували на належному рівні свій фізичний стан, – повідомив начальник фізичної підготовки та спорту навчального центру підполковник Владислав Суспо. – Для цього ми плануємо періодично проводити відкриті змагання з різних видів спорту.

Віктор Ануфрієв. Фото автора.

ТУРНІР

Чотири медалі від дзюдоїстів

У Тбілісі (Грузія) відбувся етап Гран-прі з дзюдо. Українці завоювали чотири медалі – одну золоту, одну срібну та дві бронзові.

Першу в кар'єрі перемогу на турнірі цієї престижної серії здобула Марина Черняк (до 48 кг). Срібним призером стала Світлана Яремка (понад 75 кг). На третю сходинку п'єдесталу пошани у Тбілісі піднялися Георгій Зантарая (до 66 кг) та Олександр Гордієнко (понад 100 кг).

У головному поєдинку турніру Черняк билася з іспанкою Хулією Фігероа, рахунок в очних зустрічах з якою у неї був 1:1. Від самого початку поєдинку українка взяла ініціативу в свої руки. Ведучи по "вазарі", наша дзюдоїстка на кінець зустрічі ще раз кинула іспанську суперницю так, щоб ні у кого сумнівів в чистій перемозі ("іпон") більше не залишалося.

– Я знала, що від мене, як від третього номера посіву, тут будуть чекати багато чого, – зізналася Марина Черняк, – Будь-яка медаль Гран-прі – це добре, але я приїхала в Тбілісі за золотом! І рада, що змогла його завоювати. Не можу сказати, що я виходила на фінал проти Фігероа з конкретним планом. Швидше, просто робила те, що могла і що виходило по ходу, і це принесло мені перемогу.

В УЄФА не залишилося представників Росії

Вперше за 60 років в керівництві УЄФА не буде представників Росії. Останнім членом виконкому від РФ був Сергій Фурсенко, у якого завершився термін повноважень.

У переобраному складі виконкому організації продовжить свою роботу представник України, колишній президент Федерації футболу України, а також віце-президент УЄФА Григорій Суркіс. За нього проголосувало три чверті делегатів.

Крім Суркіса, почесні посади отримали Анхель Марія Вільяр Льона (Іспанія), Петер Жийєрон (Швейцарія), Давор Шукер (Хорватія), Фернанду Гомеш (Португалія), Шандор Чаньї (Угорщина), Борислав Михайлов (Болгарія).

Президентом УЄФА на безальтернативній основі знову став Мішель Платіні, який вже втретє переміг на виборах.

Сторінку підготував Владислав Дем'яненко.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 9475 Зам. № 142237.
Перший редактор Сергій Свенцицький

ІМЕННІ ЛІТАКИ

Ракетоносець “Олександр Молодчий”

Дальній надзвуковий ракетоносець-бомбардувальник Ту-22М3 з бортовим написом “Олександр Молодчий” сьогодні є експонатом Полтавського музею дальньої авіації. Цей стратегічний бомбардувальник зі змінюваною геометрією крила свого часу знаходився в експлуатації спочатку в 52-му гвардійському важкому бомбардувальному авіаційному полку в Шайківці, згодом – у 184-му гв.вбап в Прилуках, а закінчував свою службу 6 серпня 1996 року із нальотом 775 годин і Полтаві, у складі 185-го гв.вбап. Спочатку – в небі, а зараз – на землі, як експонат, він гордо носить ім’я прославленого льотчика Великої Вітчизняної війни Олександра Молодчого. Ким був цей ас? Який бойовий шлях він пройшов?

Луганчанин Олександр Молодчий став одним із найбільш результативних льотчиків Авіації далекої дії, який виконав 311 бойових вильотів, у тому числі – 287 нічних. Перший у країні двічі Герой Радянського Союзу, він ще двічі представлявся до нагородження цією високою нагородою – за визволення Києва та за визволення України і мав шанс стати рекордсменом серед Героїв Радянського Союзу, проте нагороджений з чотирьох подань був двічі.

Льотчик лейтенант Олександр Молодчий Велику Вітчизняну війну зустрів у Воронежі, на посаді заступника командира авіаційної ескадрильї 420-го авіаційного полку особливого призначення. Вже у серпні 1941 року на бомбардувальнику СБ у складі групи він бомбив Берлін, за що 22 жовтня 1941 року був удостоєний звання Героя Радянського Союзу. А 31 грудня 1942 року старший лейтенант Олександр Молодчий отримав другу Золоту Зірку Героя.

Двічі Герой брав участь у багатьох бомбардуваннях великих військових об’єктів противника. Під час виконання бойових завдань він налітав в цілому понад 600 тисяч кілометрів. З них 190 тисяч кілометрів – над територією ворога. На різноманітні військові та промислові об’єкти противника він скинув понад 200 тонн бомб.

Протягом року, з травня 1943 по червень 1944 року, майор Молодчий командував ескадрильєю у 2-м гвардійському далекобомбардувальному авіаполку, а згодом був призначений на посаду інспектора-льотчика із техніки пілотування 1-ї гвардійської Червонопрапорної Орловсько-Берлінської дивізії АДД.

З березня 1945 року підполковник Олександр Молодчий – інспектор-льотчик із техніки пілотування 1-го гвардійського Червонопрапорного Смоленського авіаційного корпусу 18-ї Повітряної армії. Вже після Перемоги, в 1947 році, підполковник був призначений на посаду заступника командира 37-го (колишнього 2-го гвардійського – тобто, “рідного”!) авіаполку в Чернігові.

У повоєнні роки льотчик Молодчий командував авіаційним полком та дивізією, закінчив Вищу офіцерську льотно-тактичну школу командирів частин та Академію Генерального штабу.

В 1960 році генерал-майор авіації Олександр Молодчий обійняв посаду першого заступника 5-ї Повітряної армії Дальньої авіації на Далекому Сході, а у березні 1961 року командир 8-го окремого Червонопрапорного Смоленського важкого бомбардувального корпусу генерал Молодчий виконав зліт реактивного корабля Ту-16 з грунтової смуги Благовещенського аеропорту.

В 1963 році, через рік, генерал-лейтенант авіації Олександр Молодчий виконав перший в історії радянської авіації зліт стратегічного літака 3М із повним бойовим навантаженням із льодового летовища у Заполяр’ї.

З 1965 року двічі Герой Радянського Союзу генерал-лейтенант авіації Олександр Молодчий – у відставці. Перші три роки ветеран працював управляючим Луганським обласним паливним трестом, а потім переїхав до Чернігова, де прожив ще понад 40 років. З життя прославлений ас Великої Вітчизняної війни пішов 9 червня 2002 року у Вінниці, в госпіталі Військово-Повітряних Сил України. Похований у Чернігові.

Підготував Олексій Тригуб. “Крила України”.

АВТОДРОМ

Седан підвищеної прохідності

Днями компанія представила новий власний доробок Volvo S60 Cross Country. Незрозуміло чому, але шведська компанія позиціонує це авто як першовідкривача сегмента преміальних седанів підвищеної прохідності, хоча інші світові бренди вже давно мають подібні доробки.

Новинка побудована на базі “чотиридверки” S60 зі збільшеним на 65 мм кліренсом, який склав 201 мм. Окрім цього, новинка отримала притаманні для “позашляхових” версій бампери із непофарбованого пластику, 18-дюймові диски, які, до речі можна замінити на 19-дюймові за додаткову плату, а також підвіску, налаштування якої водій зможе змінювати самотужки, залежно від власних уподобань. Повний привід, попри на “позашляхове” позиціонування, також входить до списку опцій.

Моторна лінійка передбачає три силові установки: на повнопривідних версіях встановлюватимуть 2-літровий 5-циліндровий бензиновий мотор на 250 к.с. та 2,4-літровий 181-сильний дизель. Моноприводна модифікація буде оснащена більш “спокійною” 2-літровою дизельною “четвіркою” потужністю 190 к.с. Інтер’єр “шведа” виконаний у спортивному стилі: ковшеподібні сидіння, стилізована центральна консоль і цифровий щиток приладів додатково підкреслюють характер новинки. Європейські продажі S60 Cross Country почнуться влітку. Вартість автомобіля поки не оголошена.

Сергій Клименко. “Крила України”.

